

Copyright © ČOV, 2022

Text © Milada Rezková, 2022

Grafická část copyright © Lukáš Urbánek, 2022

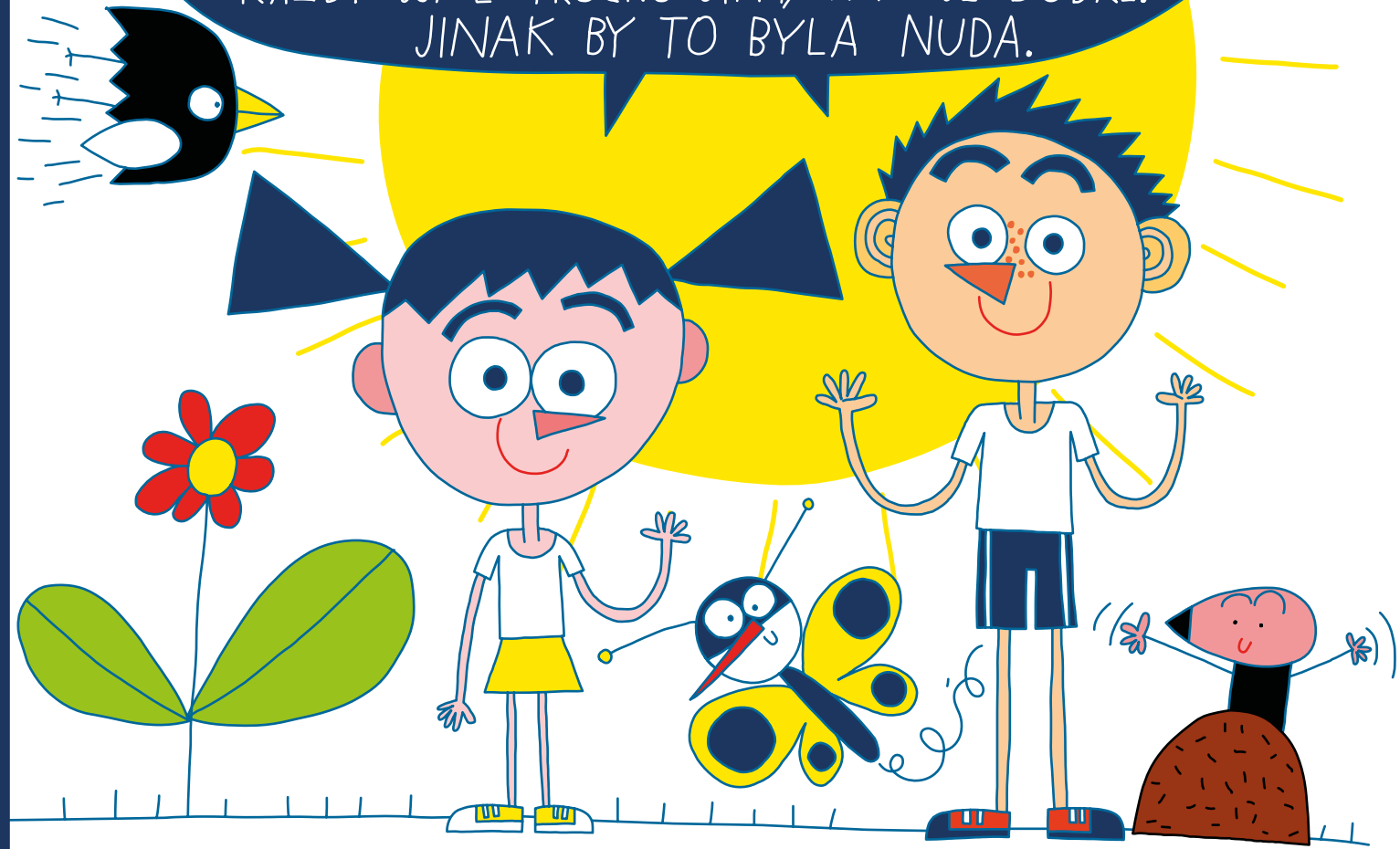
All rights reserved

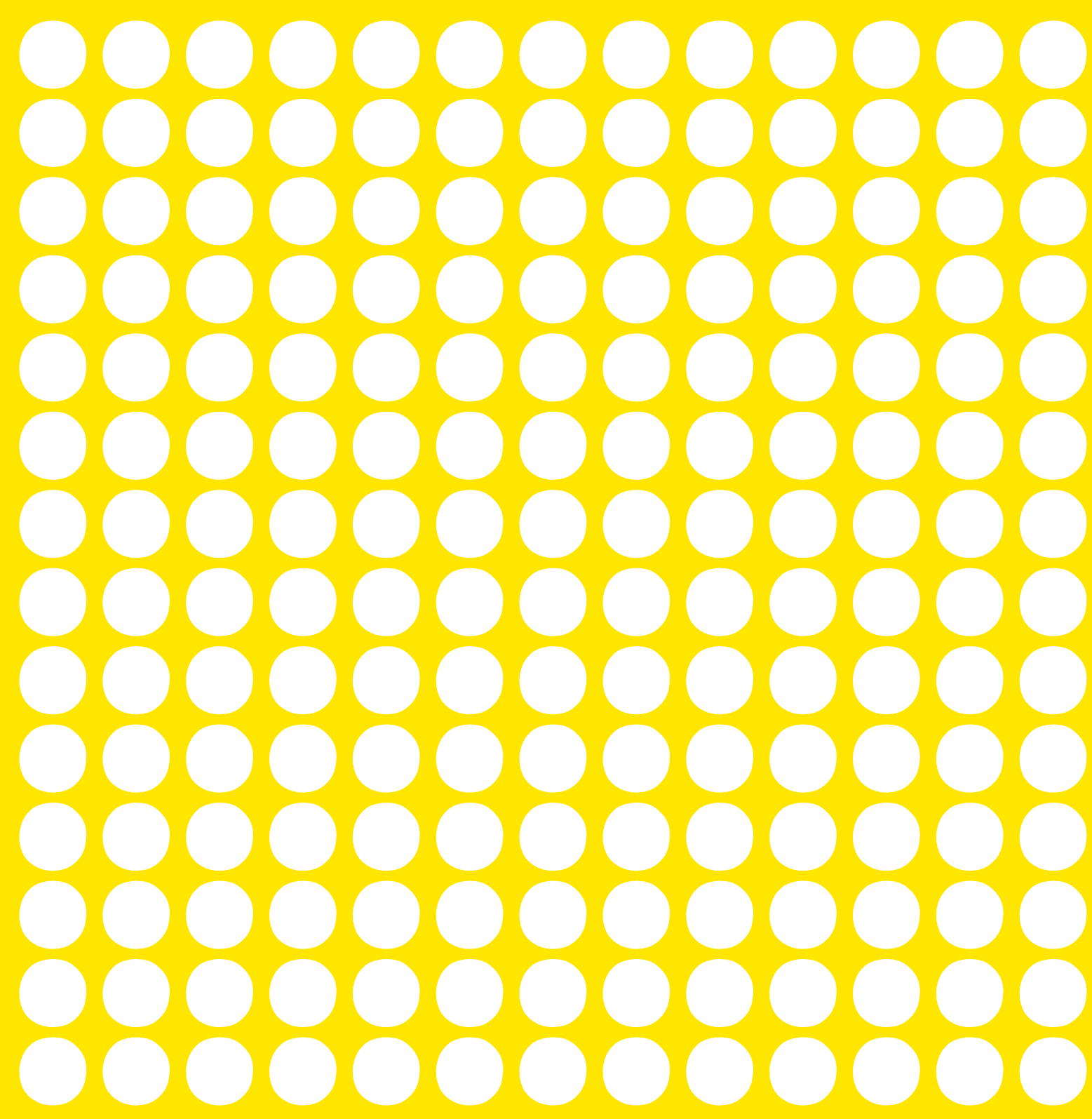
ISBN 978-80-88158-09-7

The title 'FEAR DESPATERO' is rendered in a highly stylized, geometric font. The word 'FEAR' is in yellow, and 'DESPATERO' is in red. The letters are thick and blocky, with some characters like 'A' and 'E' being triangles. The authors' names, 'MILADA REZKOVÁ' and 'LUKÁŠ URBÁNEK', are printed in a smaller, dark blue, sans-serif font to the right of the 'FEAR' portion of the title.

FEAR
MILADA REZKOVÁ
LUKÁŠ URBÁNEK
DESPATERO

AHOJ! JSME OLA A EDA.
SOUROZENCI, JAKÝCH JE NA SVĚTĚ TISÍCE.
VĚTŠINOU SE ZBOŽŇUJEME, ALE SEM TAM SI LEZEME NA NERVY,
POŠŤUCHUJEME SE A HÁDÁME. OLA MILUJE ŠPENÁT. EDA
BY SE RADĚJI NECHAL SEŽRAT TYGREM, NEŽ BY TO ZELENÉ LISTÍ
DAL DO PUSY. EDA SE RÁD BOJÍ U STRAŠIDELNÝCH FILMŮ.
OLA SE BOJÍ I NA ZÁCHODĚ A BOJÍ SE DĚSNĚ NERADA.
OLA NESNÁŠÍ ČEPICE.
EDOVI JE ŠUMÁK, CO MU KDO NASADÍ NA HLAVU.
KAŽDÝ JSME TROCHU JINÝ A TO JE DOBRĚ.
JINAK BY TO BYLA NUDA.

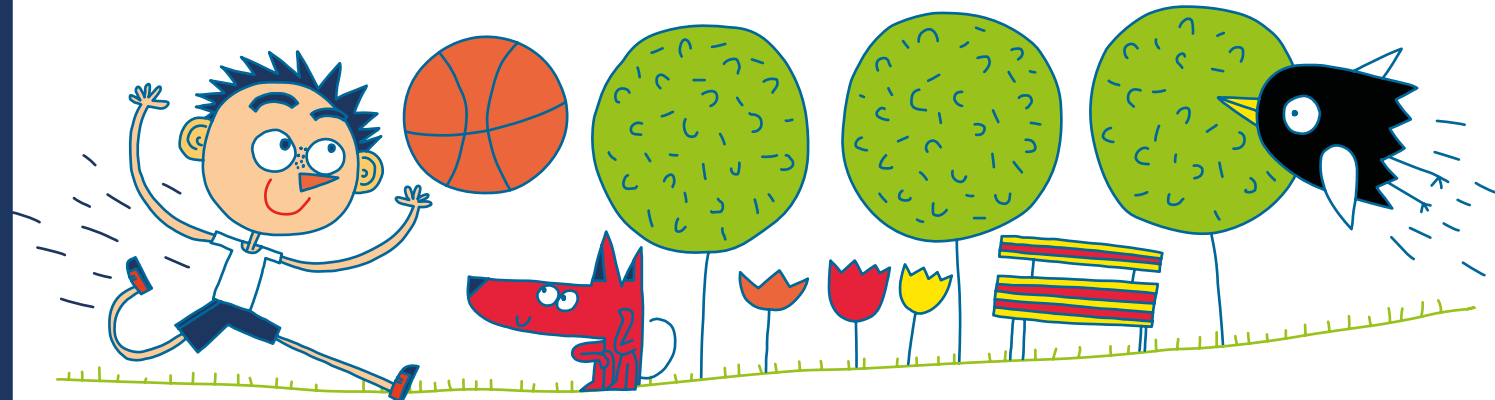

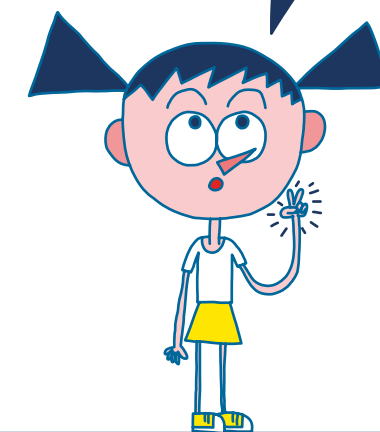

FANDI, BEJBY

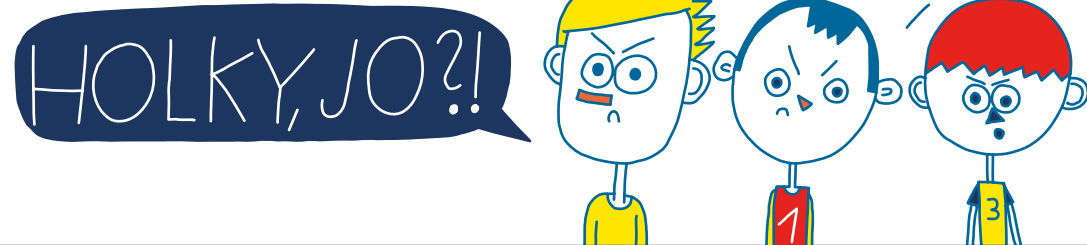
EDA VYRÁŽÍ ZA KAMARÁDY DO PARKU.

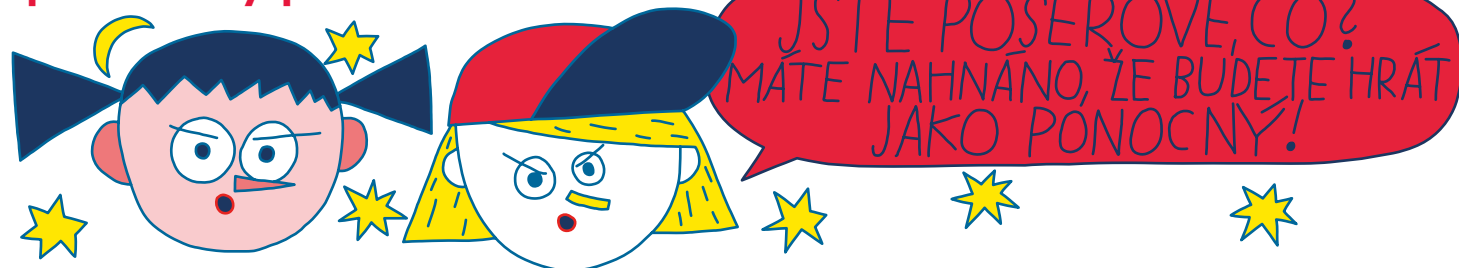
Domluvili se, že si po škole zahrají basket. Áčáci proti béčákům. Eda je béčák. Ola se tetelí a přemlouvá Edu, aby ji vzal s sebou. Že hrát sice nebude, protože má radši vybíjenou. Ale řekne kamarádkám Samkové s Ledeckou a budou se dívat.

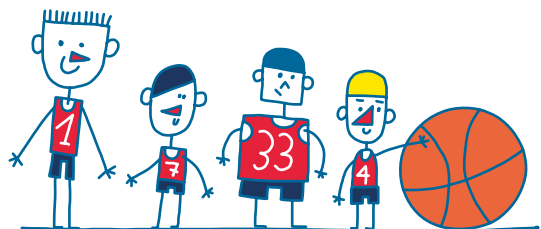
Na hřišti už čekají Edovi kámoši. Když zahlídnou Olu a její kamarádky, světácky si odfrknou.

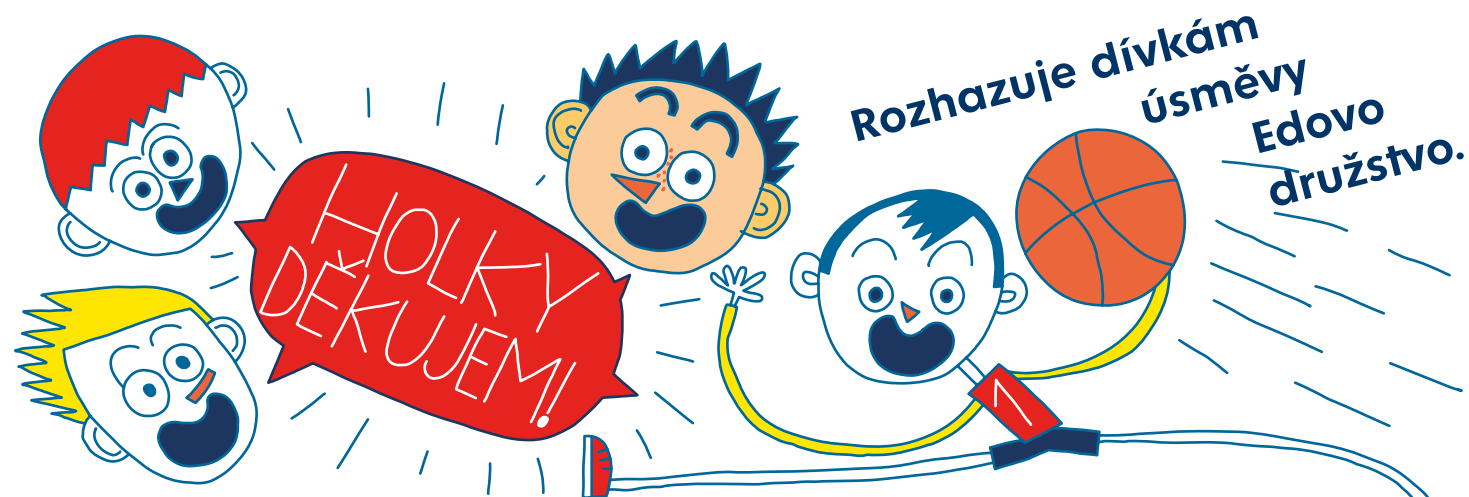
Ola s děvčaty se nedají a reagují na chlapecké poznámky pěkně zostra.

To už se na druhé straně začíná slétat mančaft z áčka. Jejich kapitán Tomáš měří asi dva metry – a to je mu teprve deset. Taky si s sebou přivedli holky. Fankyňky áčáků ovšem klukům ze svojí třídy masírují záda a povzbudivě je plácají po ramenou.

Olina fankyňková základna i Edův basketbalový tým se asi společně zastyděly nebo co, protože co se stalo pak, to bylo jako kouzlo z pohádky.

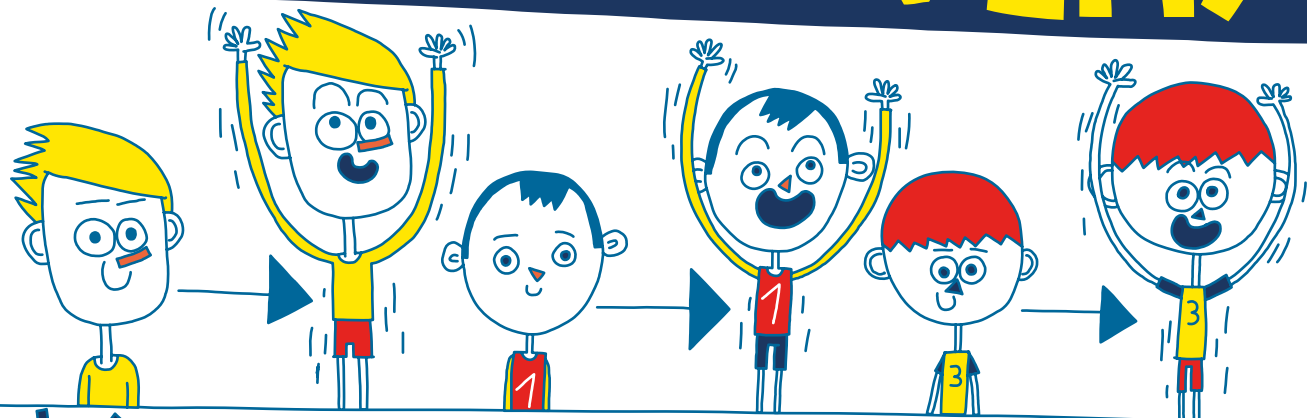

Zápas byl dloouhý a napínavý! K fankyňkám ze třídy se postupně přidávali kolemjdoucí a všichni společně jásali a křičeli a hvízdali a tleskali, prostě podporovali hráče, jak to jen šlo. Kdo tenkrát zvítězil, to už si asi nikdo nevzpomíná. Na tudy ale každý ví, že to bylo skvělé odpoledne plné legrace a smíchu. Ba ne, vyhrál Eda a jeho spolužáci.

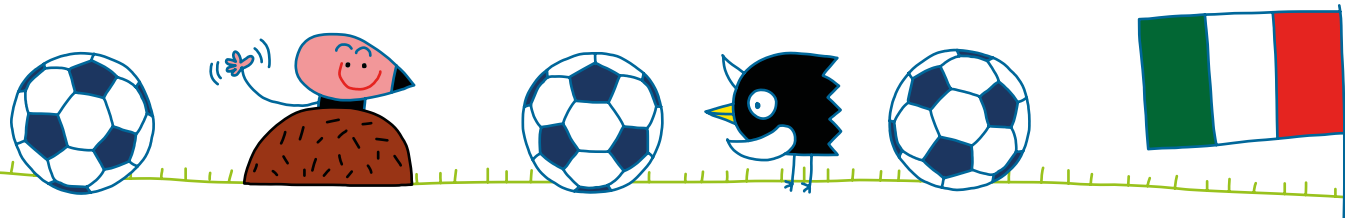
Diváci jsou báječnou součástí sportovních akcí. Potleskem vzdávají čest všem zúčastněným!

VÍŠ, CO JE TO MEXICKÁ VLNA?

To je, když publikum sportovního zápasu začne fantasticky spolupracovat. Všichni se jeden po druhém postaví a zvednou ruce nad hlavu. Vznikne „vlna“ fandění, která se postupně rozlévá po celém obvodu tribuny.

Na internetu existuje plno videí.

Na mexické vlně se fanoušci buď domlouvají předem, nebo vznikne jen tak z radosti z utkání.

Zkus to někdy!

Neexistuje žádný důkaz, že mexická vlna

vznikla opravdu v Mexiku. Název získala

proto, že si ji oblíbili fandové

na mistrovství světa v kopané

v roce 1986 v Mexiku.

BUM PRÁSK

NA ŠKOLNÍM DVOŘE TO VŘE.

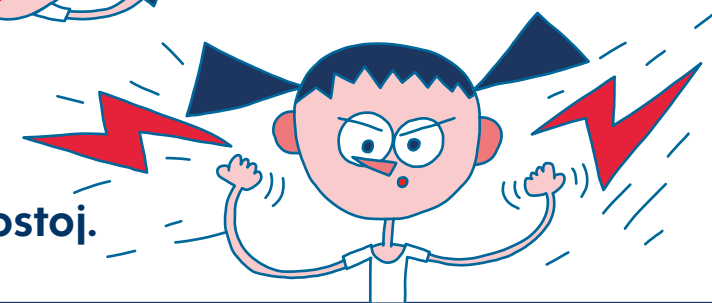
Kam dohlédne oko školníkovy kokršpaněla Krpálka, tam po-
stávají skupinky holek a kluků. Většinou si povídají, smějí se,
pošťuchují a dělají různé malé lumpárny a naschvály.

Mezi skupinkami někdy nečekaně proletí
největší neposeda Emil a občas také zbytek
něčí svačiny. Třeba jako teď.

Ola dostala zásah půlkrajícem
s paštikou přímo do čela. Lekla
se tak, že celá zkoprněla.
Chleba se jí z čela po
chvilce sám odloupl
a spadl na zem,
až to mlasklo.

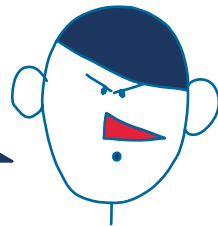
Zaburácela hlasem, za který by
se nemusel stydět třicetiletý chlap
s plnovousem, a zaujala bojový postoj.

Oliny kamarádky se kolem potrefené vůdkyně rázem semkly. Vznikla neprůstřelná hradba z těl.

TO JSEM BYL JÁ!
A CO JAKO?

Vykoukl z davu drzý kluk s ofinou zapuštěnou hluboko do obličeje.

OMLUV SE MI!

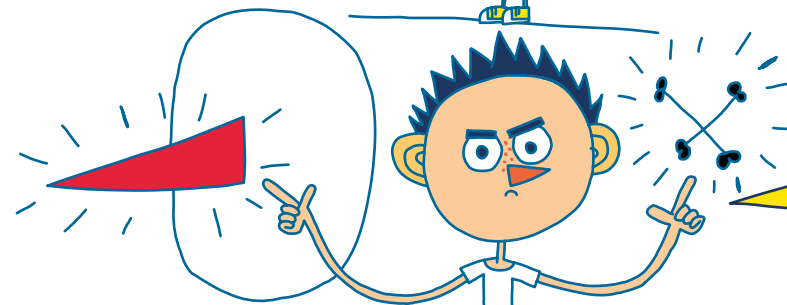

Přednesla Ola důrazně svoji žádost.

NEBO
CO?

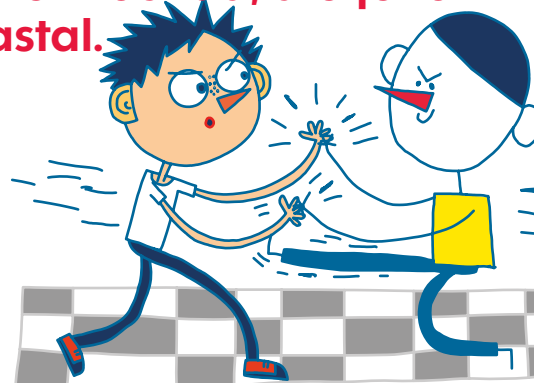
NEBO DOSTANEŠ
DO NOSU!

Vložil se do hovoru Eda, který se sice nepere moc rád, ale jeho mužská čest velela, aby se mladší sestry zastal.

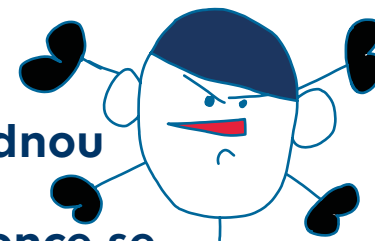
TAK POJĎ,
TY TRAPÁKU!

Vyzval ofináč
Edu na souboj.

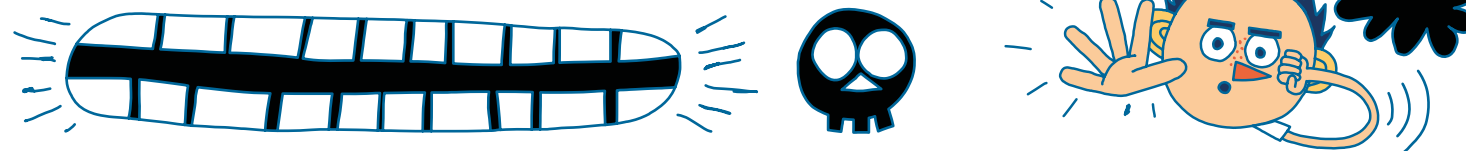

Kluci se začali strkat.

Nejdřív pozvolna, jakoby se jen ořukávali. Pak to ale začalo. Drzoun nepromeškal žádnou příležitost, jak Edu oslabit. Schválně mu dupal na nohy, kopal ho do holeně, a dokonce se ho pokoušel trefit podrážkou mezi nohy.

Au. Cenil zuby a vypadalo to, že chce Edu snad i pokousat. Fúj. Eda se snažil zákeřným útokům odolávat, ale šlo to těžko, pokud tedy nechtěl klesnout na frajerovu úroveň.

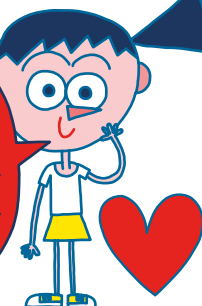

Školníkův kokršpaněl Krpálek se na to ubohé divadlo už nemohl dívat. Oklepal se hnusem, až z něj sliny létaly, a vběhl s ocasem vztyčeným k nebi mezi zoufalé bojovníky. Štěkal a štěkal, dokud toho upachtěného zápasení nenechali. Hurá! Všichni tleskali radostí, že je konec.

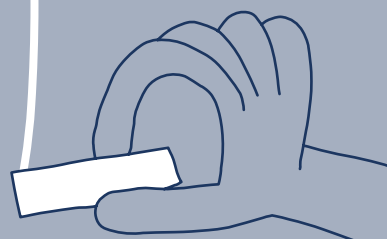
Frajer s ofinou svým odhodláním zvítězit za každou cenu nikoho neohromil. Nakonec se stejně musel Ole omluvit, o to se taky postaral školníkův chlupáč. Vyhrávat je důležité, ne však za každou cenu.

JÁ JSEM
NA TEBE
TAK PYŠNÁ,
BRACHO!

HRA NA SILÁKA

Na zem nakresli křídou kruh.

Hráči se postaví do kruhu.
Na znamení se snaží jeden druhého vytlačit
z kruhu ven. Kdo zůstane v kruhu poslední,
je silák.

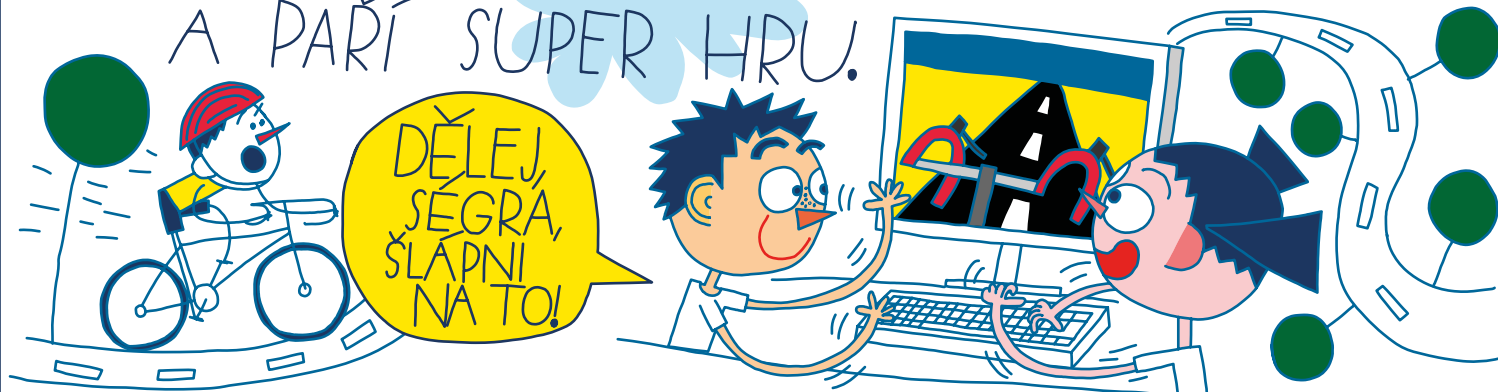

Po celou dobu hry má každý hráč ruce založené na prsou.
Po celou dobu hry není dovoleno bojovat nohama.

3!

ŠLÁPNĚ NA TO!

OLA S EDOU SĚDÍ DOMA U POČÍTAČE
A PAŘÍ SUPER HRU.

Závody na kole! Je to mazelc! Hrají online s dvěma dalšími kamarády ze školy.

Ola mlátí do klávesnice jako smyslů zbavená. Pomáhá to! Dostává se do vedení. Její digitální závodník zdolává jeden kopec za druhým a spoluhráče nechává za zády.

Radují se sourozenci z výhry.

STE NAMACHROVANÝ TAKHLE U KOMPŮ, CO? ALE ČHTĚLI BYCHOM VÁS VIDĚT NA OPRAVDOVĚM KOLE! PCHĚ!

Hecuje vítězný tým dvojice poražených.

PROČ NE? NEJSME ŽADNÁ BECKA! KLÍDO SE UTKÁME V TERENU!

Přijal Eda výzvu.

ZA DVACET MINUT POD VIADUKTEM!

Doplnila bráchu Ola.

DNES JE TAK HEZKY, NECHCETE JÍT NA CHVILKU VEN?

Nakoukla do pokoje maminka.

NO JO MAMI, ZROVNA SE CHYSTÁME NA KOLO.

Nejprve bylo třeba provést servisní prohlídku. Eda dohustil kola. Ola zkontrolovala brzdy. A vyrazili.

Zprávu o závodech roznesl jarní vítr široko daleko po celém městě, a tak bylo pod viaduktem živo.

POJEDETE ŠTAFETU, KAŽDÝ DVA OKRUHY. JE TO JASNÉ?

Upřesnili pravidla závodu neutrální rozhodčí, bratři Pospíšilové ze 4. C.

Kývly oba týmy a mohlo se startovat. Závodníci vyjeli na trať dravě. V prvním kole byly výkony téměř vyrovnané. Počátkem druhého kola se Eda dostal do vedení.

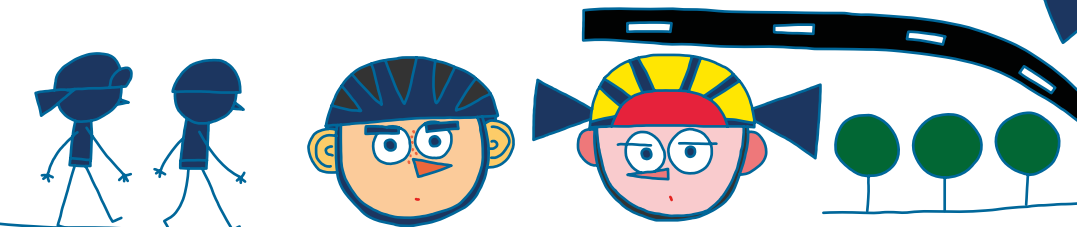
V závěru druhého kola se vedení ujal Edův soupeř. Závod byl napínavý. Fanoušci křičeli a pištěli! Oba soupeři postupně předali štafetu kolegům.

Ola se zapřela do pedálů s neuvěřitelnou vervou. Na soupeře to však nestačilo! Závod se chýlil ke konci. Vyzývatele zvítězili, Eda s Olou obsadili druhé místo.

2

V týmu poražených to chvíli vypadalo na slzy. Zdrčení sourozenci se objali a něco si šeptali. Že by domlouvali krutou pomstu? A sakra. Napětí ve vzduchu by se dalo krájet.

Napřímili se a s vážnou tváří vykročili směrem k těm, kteří jim před chvílkou dali nakládačku. Přihlížejícím tuhla krev v žilách! Co se stane?

PANENKO SKAKAVA! POMOC!

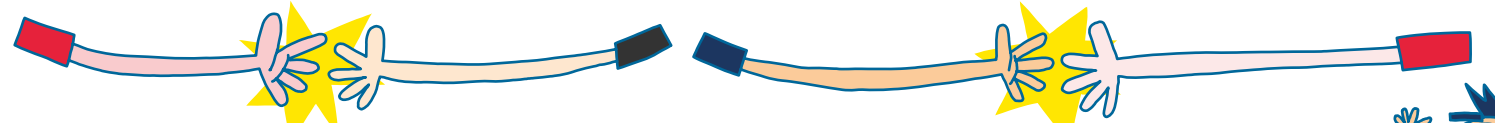
Strhne se bitva?

Eda s Olou se zastavili před svými soupeři a upřeně jim hleděli do očí.

Pak se stalo něco úžasného. Poražení sourozenci nabídli vítězům ruku.

Těžký vzduch se v tu chvíli rozplynul a zůstala jen vůně jara a kamarádství. Všichni si potřásli pravicemi a celý zbytek odpoledne společně zkoušeli jízdu na kole bez držení. To je dovednost užitečná, avšak v silničním provozu zakázaná!

Uznám, že soupeř je lepší, v cíli nebo po zápase mu podám ruku, vzdám mu tím čest.

JÍZDA ZRUČNOSTI NA KOLE, KOLOBĚŽCE ČI IN-LINE BRUSLÍCH:

Slalom

mezi

kužely

Jízda
po
nakreslené
osmičce

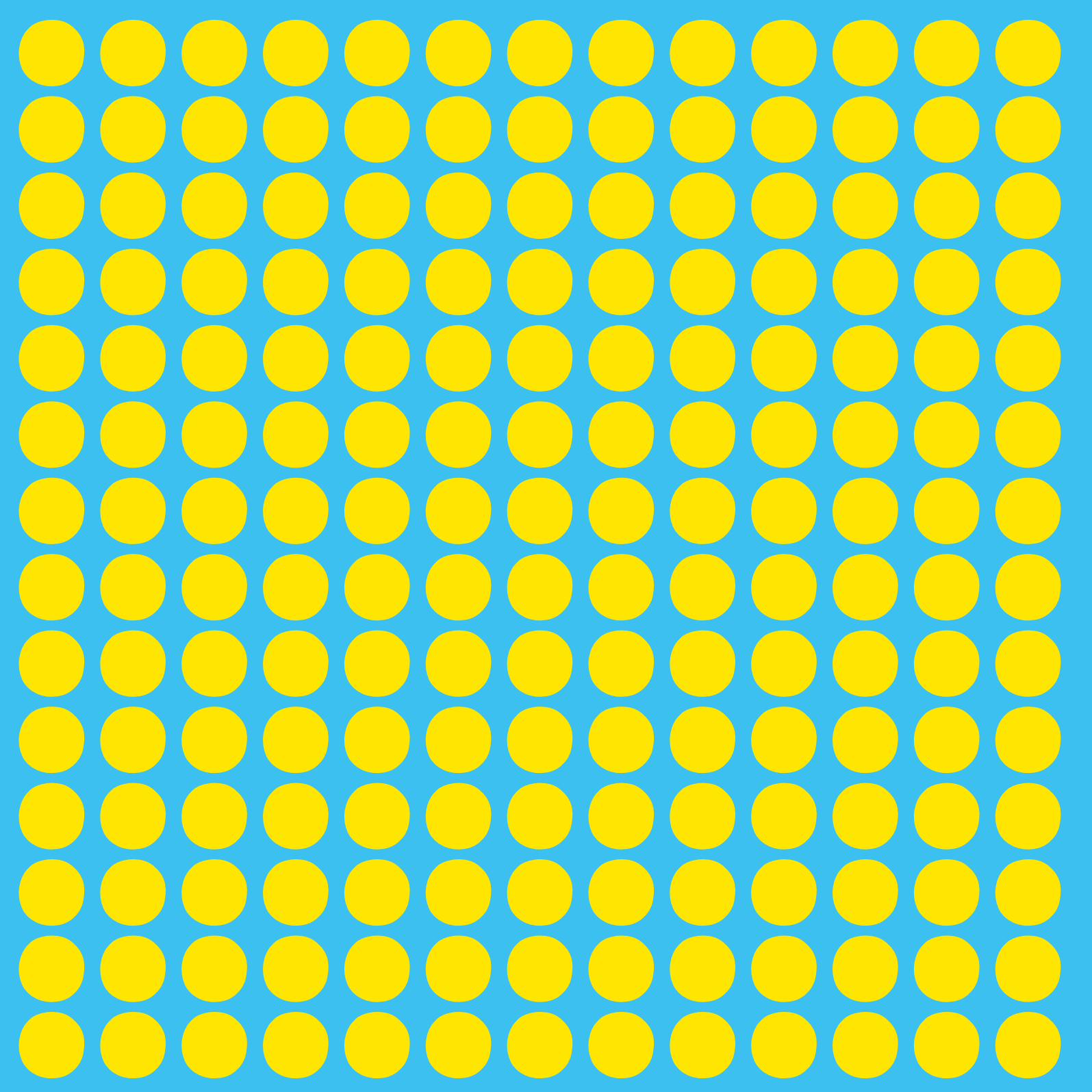
Podjetí
překážky
bez
dotyku

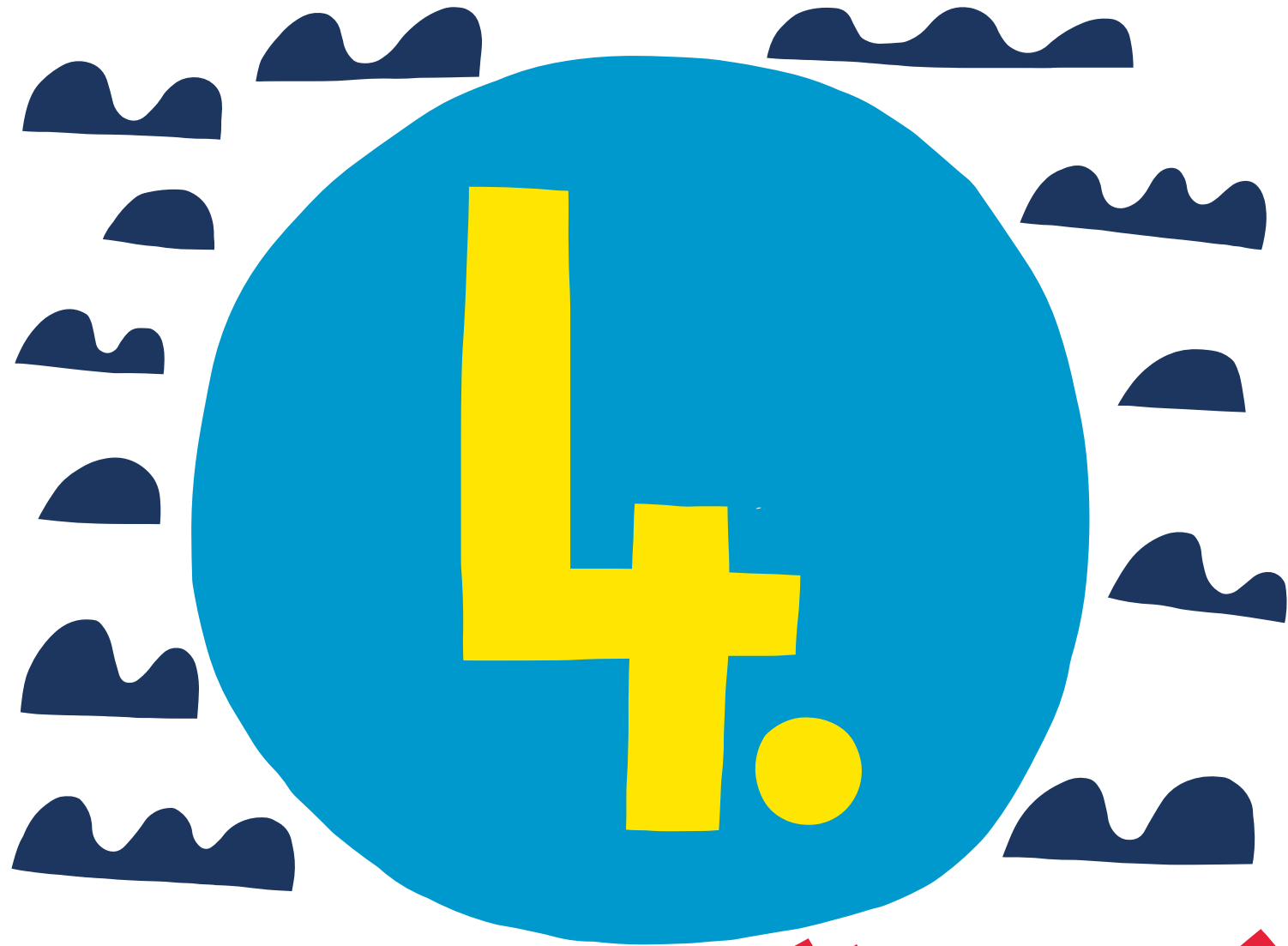
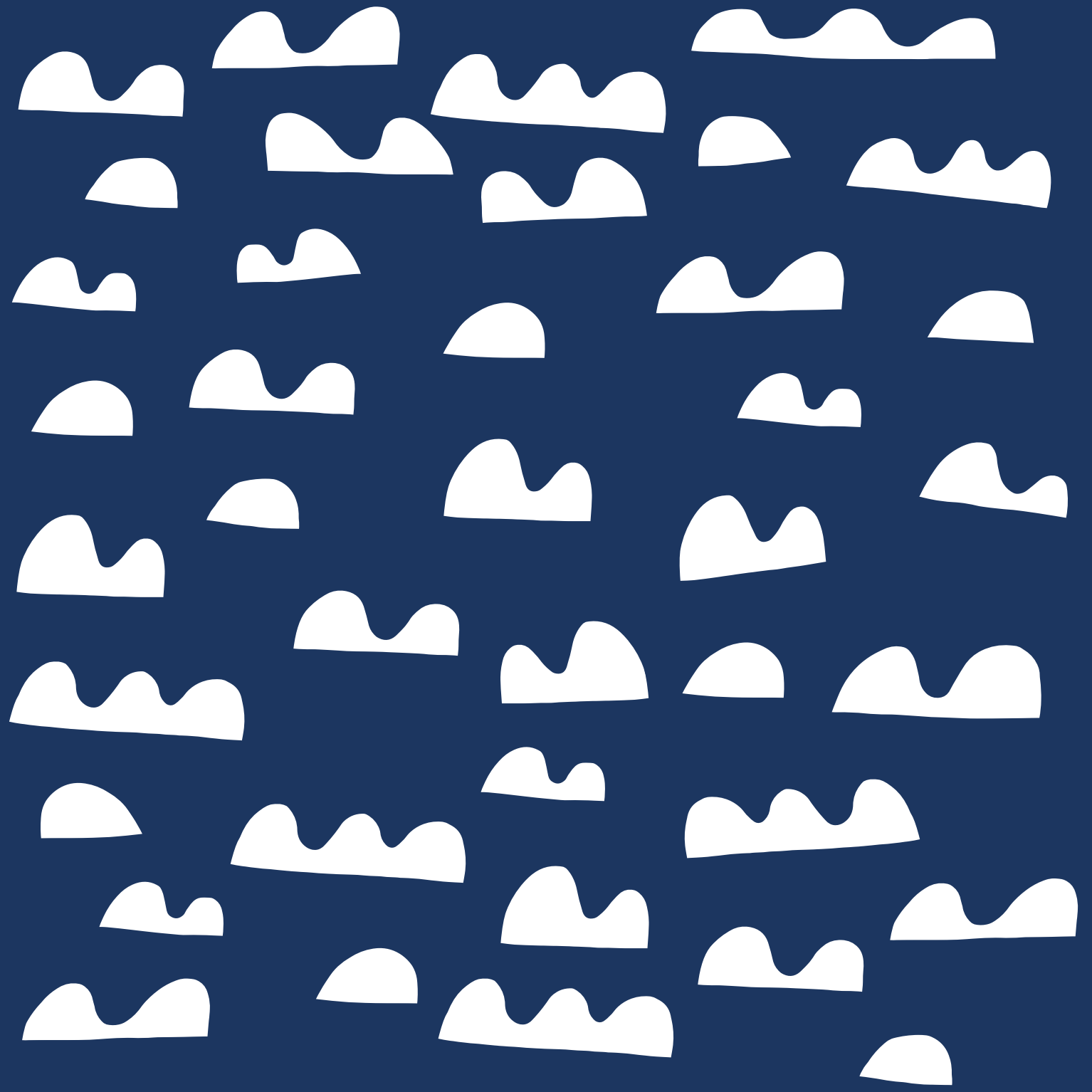

Hod na cíl za jízdy

Převoz kelímku s vodou na stánovně trase, aniž by se voda vylila

**DOBRODRUŽSTVÍ
VE VODĚ**

Eda a Ola řadí s kamarády u řeky. Užívají si vodních radovánek tak hlasitě, že kdyby ryby měly uši, musely by si do nich narvat špunty. Takový je u vody rambajs.

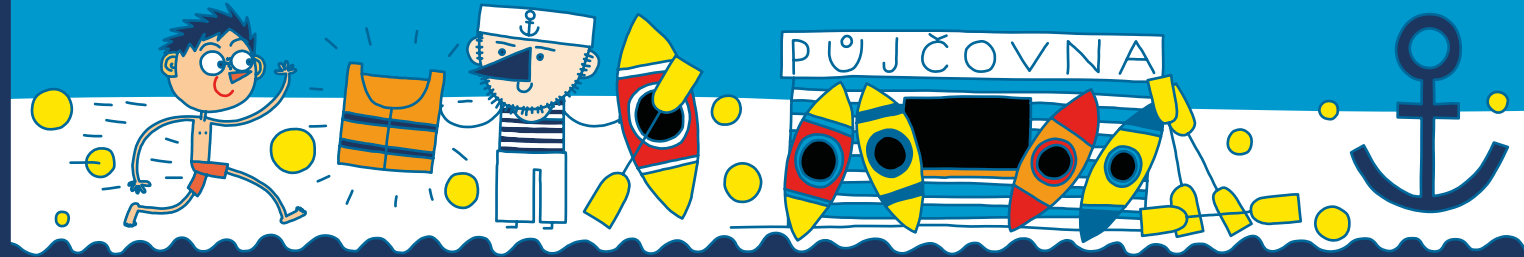
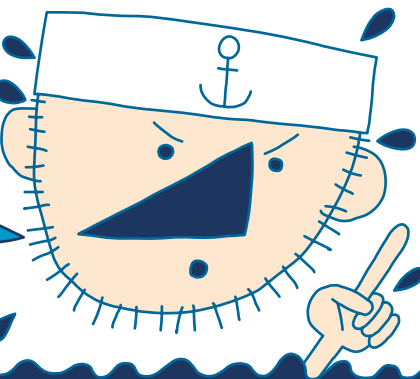

Břehy jsou plné dovádějících dětí, dospělých, psů, koček, a dokonce se tu válí i lachtan. Asi turista.

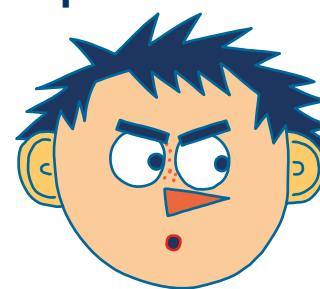

Někdo zkouší paddleboard, jiný v klidu plave na znak, další skáče do vody šipku zvanou lomeňák. Plavčík Prskavec na skokana volá:

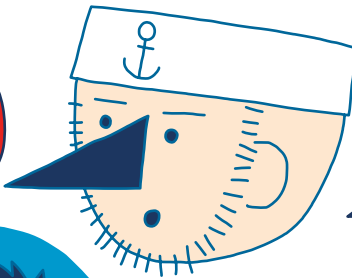
NIKDY NESKÁKEJ PO HLAVĚ NIKAM, KDE NEZNÁS PŘESNOU HLOUBKU! KDYBY TAM BYL ŠUTR, JE S TEBOU AMEN!

Na břehu řeky je půjčovna kajaků. Eda radostně povyskočí a upaluje si jeden půjčit. Vždycky si přál zkusit jízdu na kajaku. Pan Prskavec, plavčík a vedoucí půjčovny v jedné osobě, Edovi podává plavidlo a také plovací záchrannou vestu. Eda obrátí oči v sloup.

VESTU NEPOTŘEBUJU, UMIM PLAVAT.

JEN SI JI VEZMI. NIKDY NEVIŠ, CO SE VE VODĚ SĚMELE, VODNÍKU.

Eda otráveně svěsí ramena: A odšourá se z půjčovny.

Kajak a vestu táhne za sebou. Zašije se za vrbičky, kam není tolik vidět, a vklouzne do kajaku. Na vestu se samozřejmě vykašle. Umí přece plavat.

Dovídá s kajakem na hladině a za chvíli si troufá i do malých peřejí.

Jenže tam se mu pádlo zasekne o kámen. Kajak se zakolíbá a žbluňk, převrátí se vzhůru nohama.

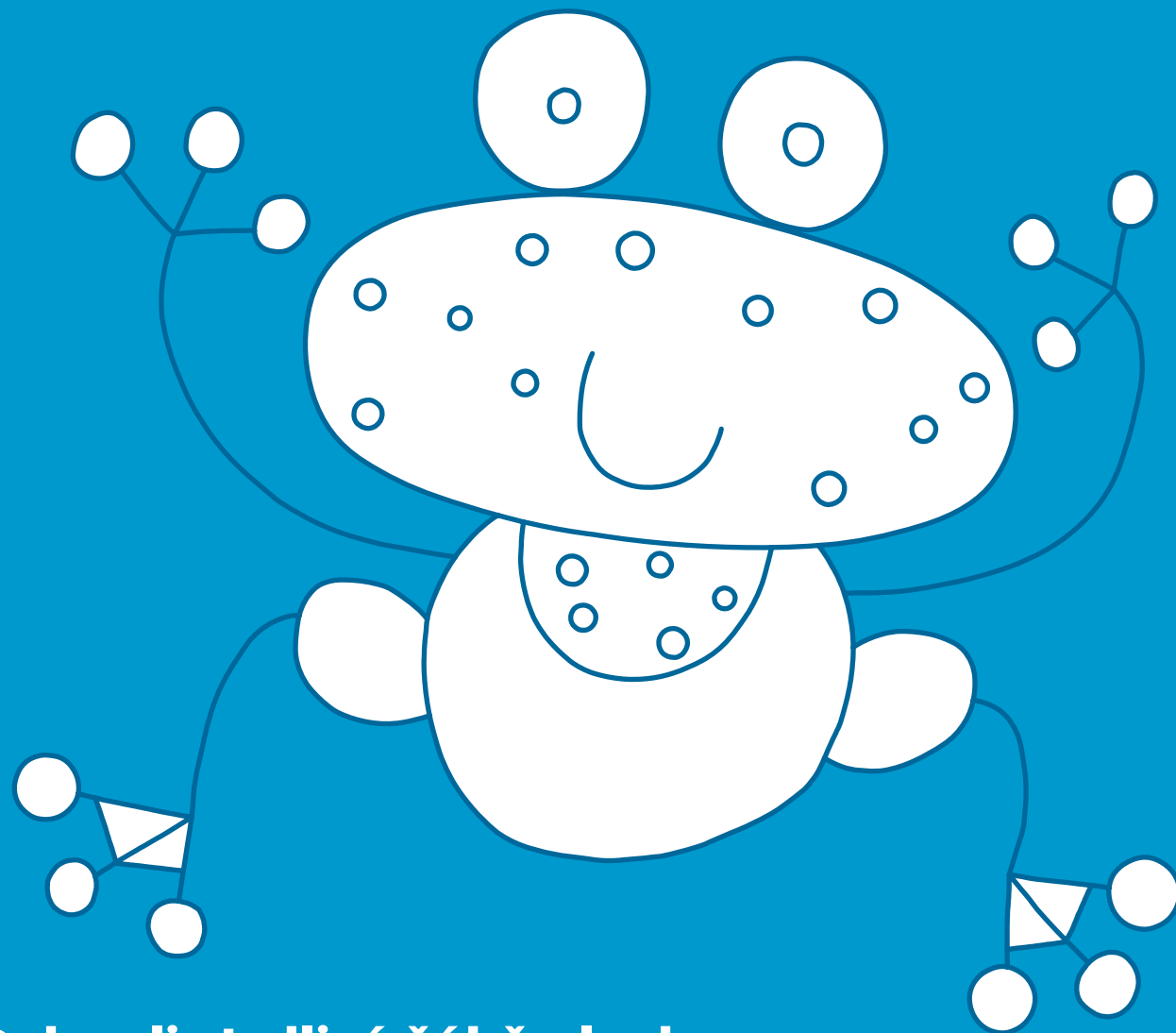
Eda je v tu ránu hlavou pod vodou. Zápasí s lodí i splašenou řekou, ale **ne a ne** se ze spárů vodního toku vysvobodit.

Ola s nanukem v ruce duchapřítomně běží pro pomoc.

To už je naštěstí ve vlnách plavčík Prskavec. Rozpřahuje svalnaté paže a loví Edu z vodního zajetí.

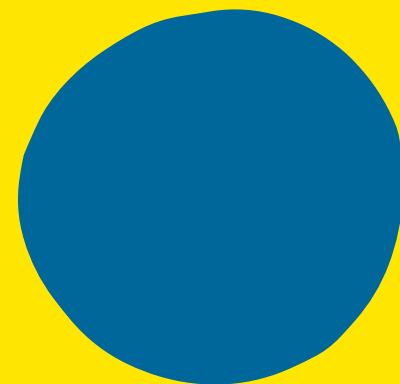
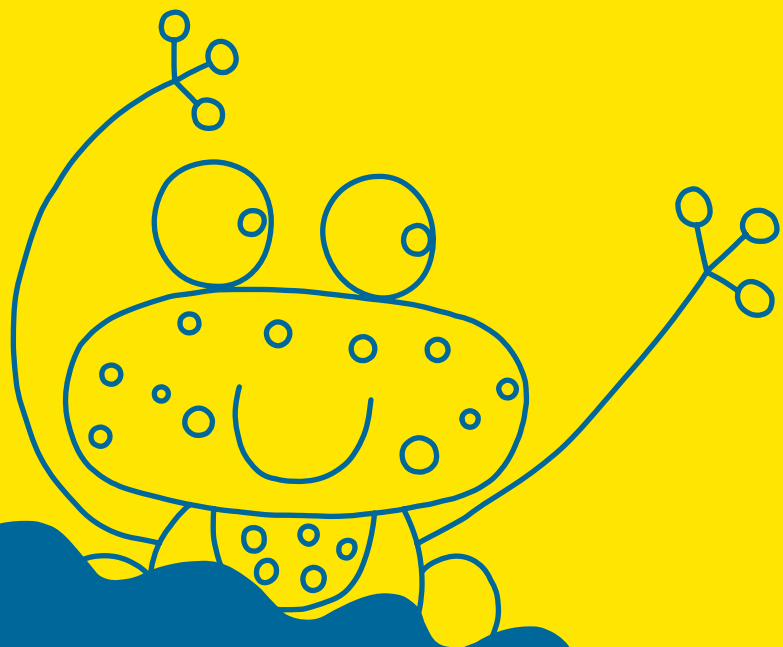
V soutěži i v životě se vyplatí, respektovat pokyny zkušenějších a řídit se jimi. I když nám někdy připadají zbytečné a trapné.

HOD PLACÁKEM

Dokresli stydlivé žábě plavky.
Ideálně v olympijských barvách!

Víš, co se dá u vody také dělat?
Házet žabky.
Návod na házení **žabek:**

Sesbírej u vody co nejvíc placatých kamínek, říká se jim **placáky**.
Hod' placákem na vodní hladinu tak, aby se od ní opakovaně odrazil. Čím vícekrát kamínek skočí po hladině, tím větší jsi borec!

5

4

3

2

1

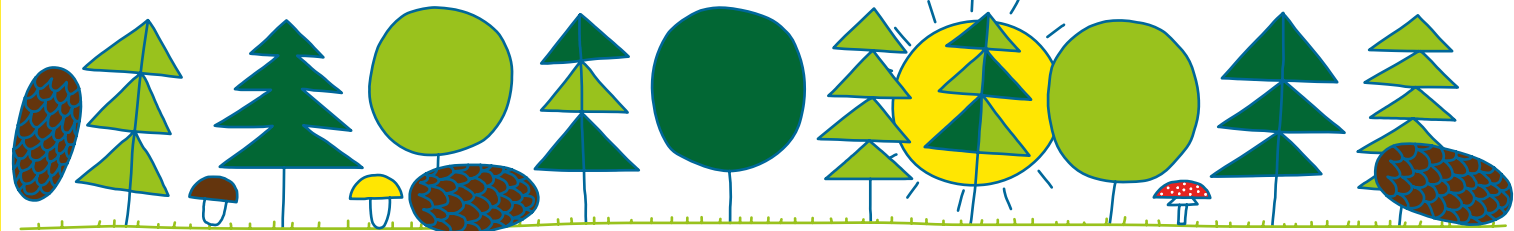

Čím víc placáků, tím víc pokusů!

ŠESTNÁCTERÁK

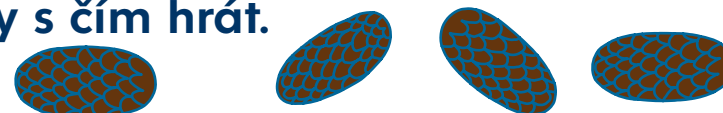
MÁLOKDE JE V LÉTĚ TAK KRÁSNĚ JAKO V LESE.

Vysoké koruny borovic, jedlí, buků, jasanů a olší jsou lepšími ochránci před sluncem než všechny slunečnice světa.

Jejich kmeny stojí zapuštěné v mechu a rozvázně se pohupují ze strany nastranu. Sem tam upustí na zem nepotřebnou větev nebo šišku. To nejspíš dělají kvůli dětem, aby si v lese měly s čím hrát.

O prázdninovém lesním království toho vědí hodně i Ola s Edou a jejich kamarádi. Jsou tu pečení vaření. Tak se říká tomu, když je někdo někde skoro pořád.

Dnes se celá parta rozhodla vystopovat jelena šestnácteráka. Eda se v jelenech vyzná, protože o nich ve škole četli knížku, a tak se stal náčelníkem.

Začal Eda s teoretickou přípravou ostatních stopařů.

PŘESNĚ TAK.

Kývl náčelník.

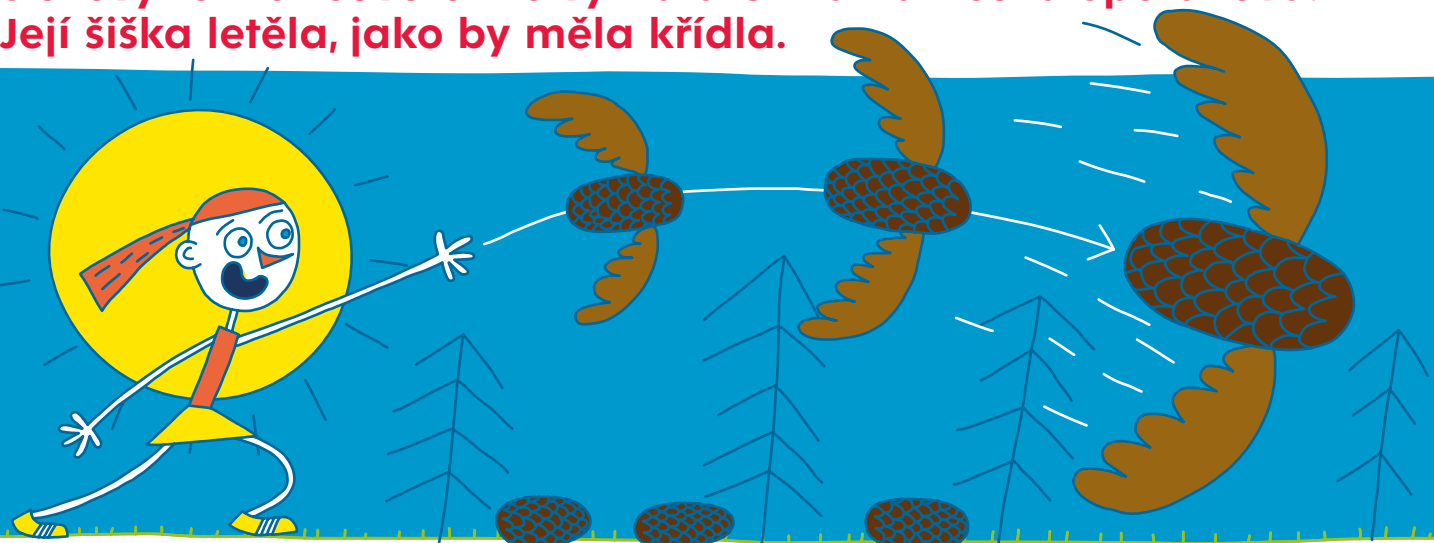
VYDÁME SE SMĚREM NA JIH. BUDEME SE DRŽET VE SKUPINĚ A NIKDO SE NEBUDE POKOUŠET OSTATNÍ PŘEDBĚHNOUT. CHOVAT SE BUDEME TIŠE. U KAŽDÉ PŘEKÁŽKY SE DOMLUVÍME, JAK JI ZDOLAT.

Všichni souhlasili.

KDO NÁS POVEDE?

TEN, KDO NEJDAL DOHODÍ ŠIŠKOU.

Šiškový rozhoz suverénně vyhrála Olina kámoška Špotáková. Její šiška letěla, jako by měla křídla.

Děvče se zhluboka nadechlo a po špičkách vyrazilo kupředu. Ostatní za ní. Došli k lesnímu potůčku. Nebyl kdovíjak rozvodněný, ale celkem široký a plný bahna. Jediná pořádná větev, která by se dala použít jako lávka, ležela na opačné straně.

NECHTE TO NA MNĚ, SKÁKÁNÍ MI CELKEM JDE.

Nabídl se mrštný hoch Dvořák. Náčelník Eda souhlasně kývl.

Dvořák se rozběhl, odrazil a fííí, jako zázračná žába se přenesl na druhý břeh.

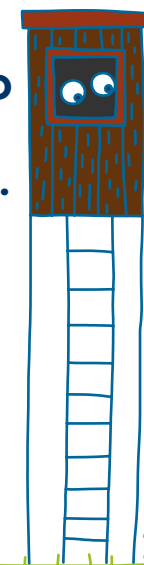
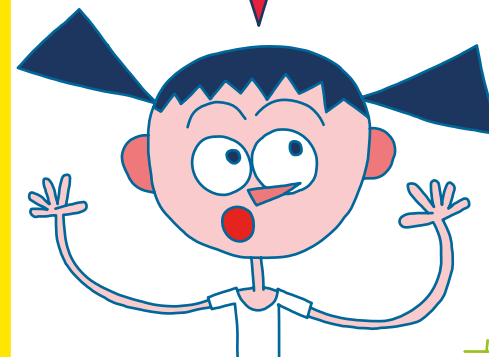

Přehodil kládu přes vodu a ostatní bahnitou zátoku přešli bezpečně a suchou nohou.

POSED!

Výskla z ničeho nic Ola. Byl tam.

Jeden po druhém vyšplhali nahoru. Eda je všechny jistil zespod a vzhůru se vydrápal jako poslední. Před stopaři se otevřel výhled jako z pohádky. Pár desítek metrů před nimi se na paloučku u posedu pásli překrásný jelen šestnácterák.

V každé hře se vyplatí hrát čestně a podle pravidel.

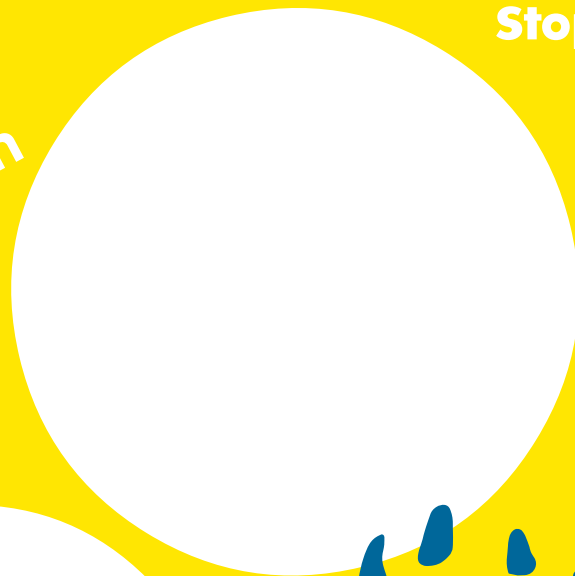
STOPY DIVNÉ ZVĚŘE

Tohle jsou stopy některých lesních zvířat. Dobře si je zapamatuj, aby tě v lese nic nepřekvapilo. Pomůže ti, když si k jednotlivým stopám správná zvířátka nakreslíš.

DALŠÍ TIPY NA LESNÍ HRY
Stavění domečků z mechu a větviček
Výroba lodiček z kůry
Stopy lesní zvěře

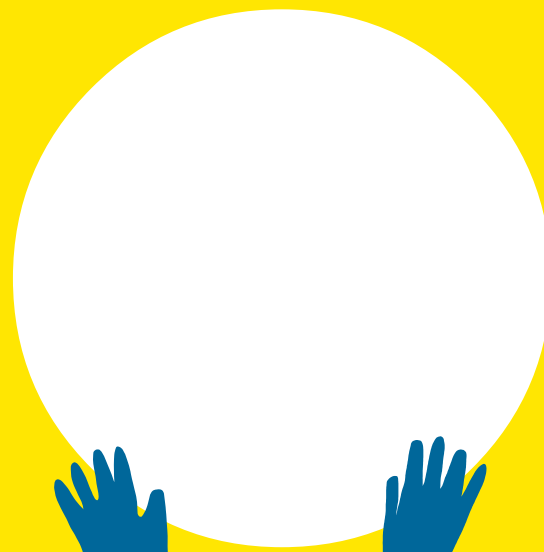
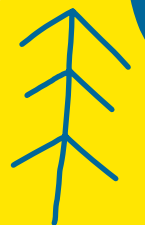
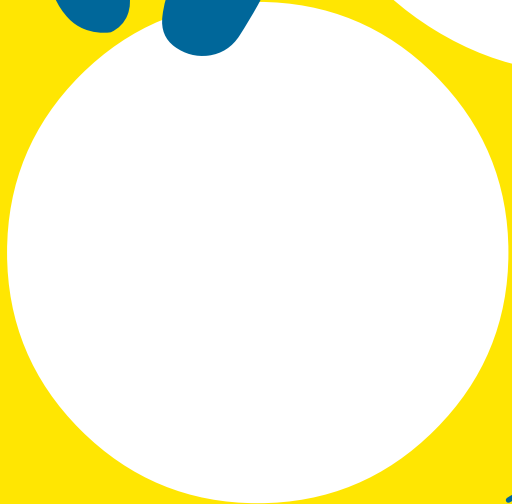
jelen

liška

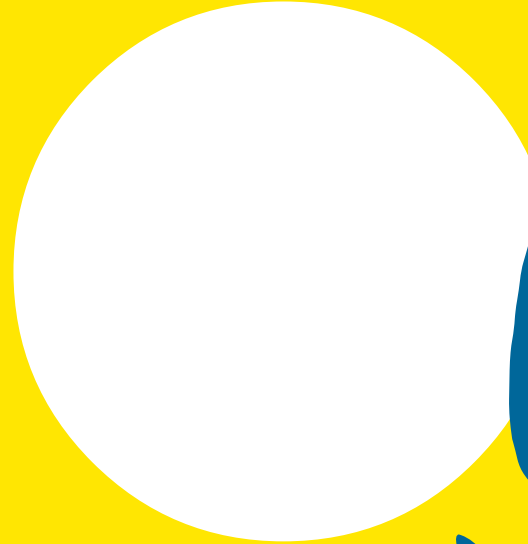
jezevec

veverka

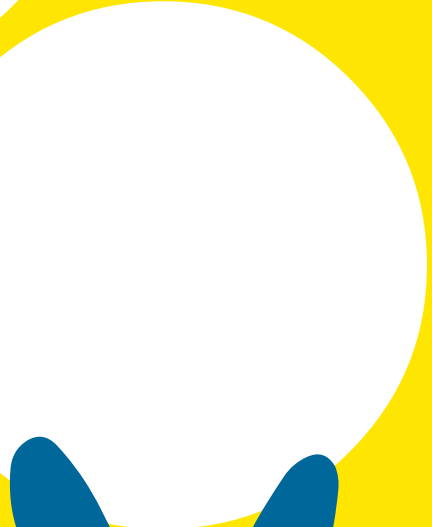
ježek

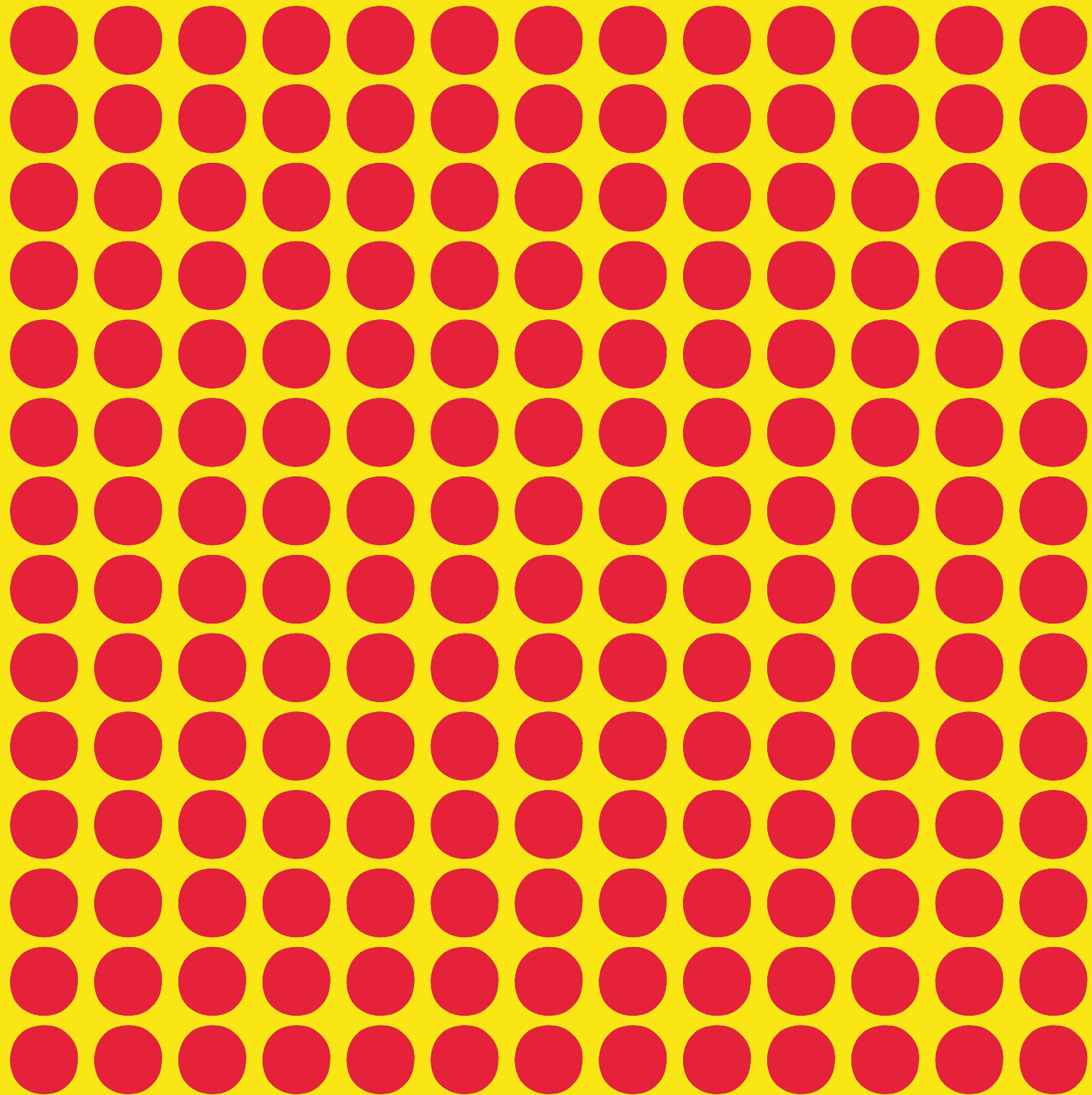

divoké prase

zajíc

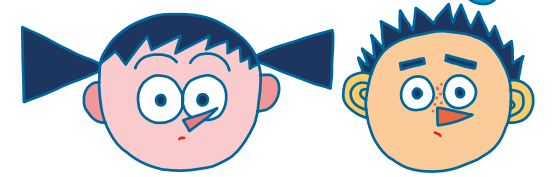

TENISOVÁ ŠAMPIONIČKA

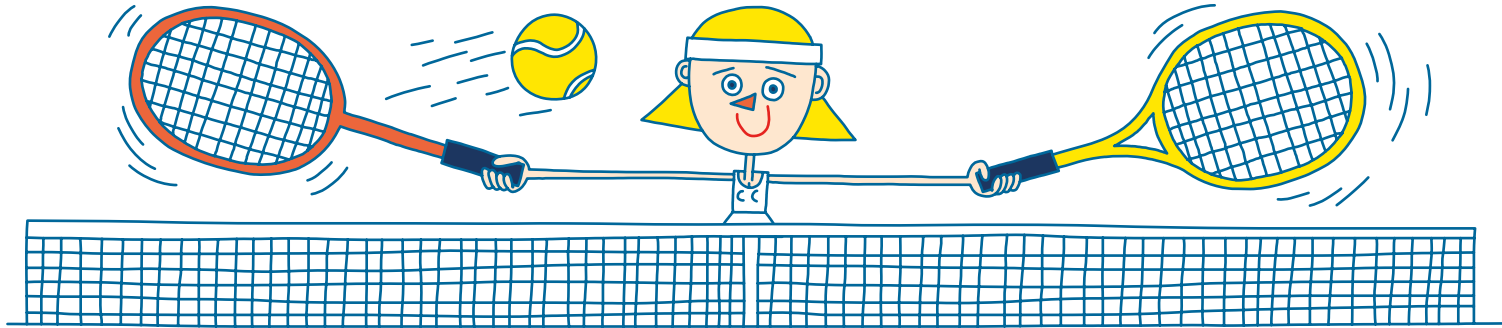

VENKU LEJE JAKO Z KONVE.

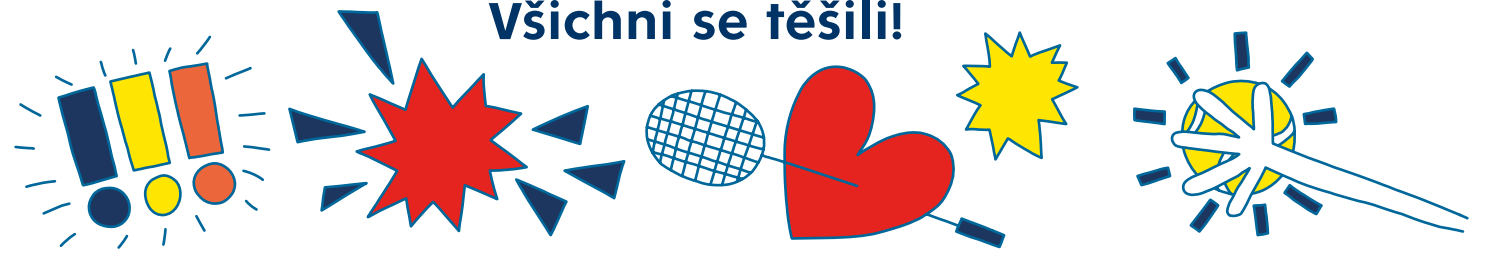
Eda s Olou trčí ve školní družině.

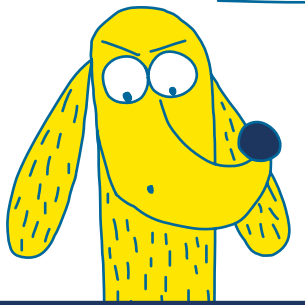
Původní plán byl jít se podívat na nedaleké tenisové kurty. Maminka Oliny spolužačky Navrátilové tam dělá správcovou a domluvila se s paní družinářkou, že si děti budou moct vyzkoušet tenis.

Všichni se těšili!

Jenže v takovém počasí je po všem. Všichni školáci z toho mají náladu pod psa a nejvíc Olina spolužačka Navrátilová, protože je v tenise dobrá a chtěla to všem ukázat.

Stojí u okna a upřeně sleduje dešťové kapky, jako by doufala, že je svým pohledem vrátí zpět na oblohu.

Nezabírá to. Spíš naopak. Z nebe padá víc vody než ze sprchy v akvaparku.

TAK UŽ NA TO KASLI A POJĎ S NAMI SKAKAT GUMU.

Zkouší spolužačku přivést na jiné myšlenky Ola.

PCHE!

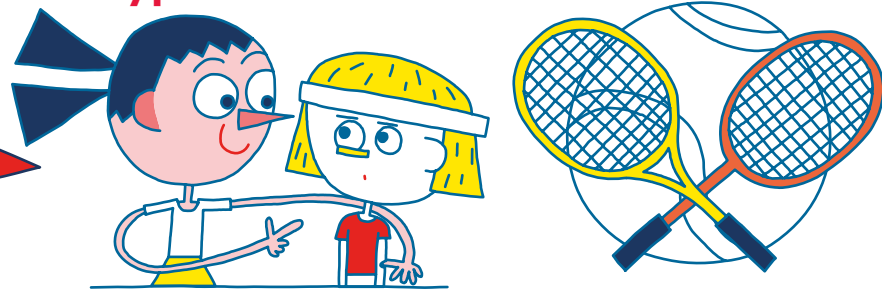
JÁ JSEM TENISOVÁ ŠAMPIONIKA! VÍTĚZKA NĚKOLIKA TURNAJŮ! JÁ TU S VAMI NEBUDU HOPSAT PŘES GUMU JAKO NĚJAKÁ SPLAŠENÁ KOZA!

Dokončí myšlenku a otočí se zpátky pozorovat déšť.

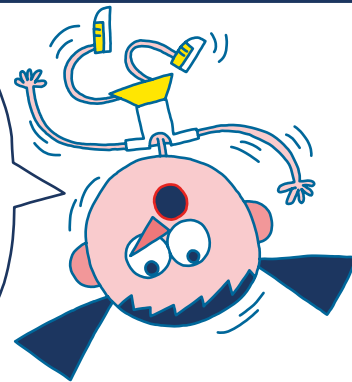
Kdekdo by se po takové sprše ledových slov naštvál, ale Ola ne. Má totiž tušení, že spolužačka Navrátilová ve skutečnosti není tak nafkněná, jak to teď vypadá.

NO TAK VŽDYŤ MY VŠICHNI VÍME, ŽE JSI SKVELÁ TENISTKA A NEMŮŽEME SE DOČKAT, AŽ NÁM TO UKÁŽEŠ. PROTOŽE PŘÍŠTĚ TO URČITĚ VYJDE!

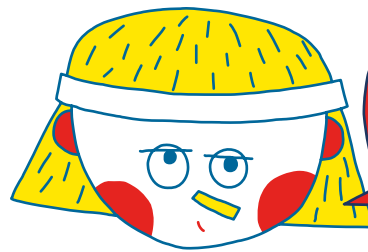
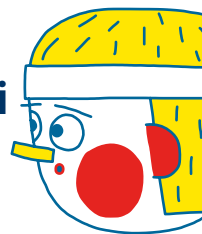

Chtí Ola Navrátilovou kolem ramen.

TEĎ UŽ SE ALE PŘESTAŇ VZTEKAT A POJĎ SI S NAMI ZASKAKAT. MYSLÍM, ŽE BUDEŠ DOST DOBRÁ I V TOM.

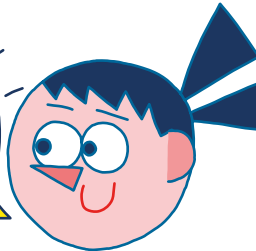
Navrátilová se na Olu otočí čelem. Tváře a uši má červené jako od malinové marmelády. To asi jak se stydí.

PROMIŇ.

Řekne Ole a skoro to vypadá, že se trochu usmívá.

TO NIC.

Šfouchne do ní Ola přátelsky na znamení, že se ani trochu nezlobí. Nakonec to bylo tak zábavné odpoledne!!!

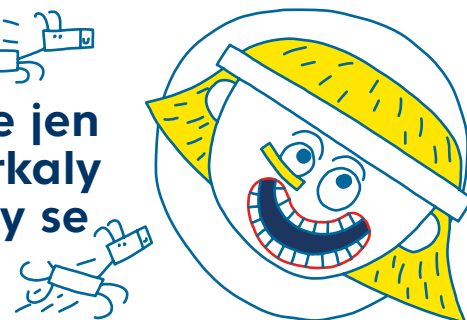

Všechny děti v družině skákaly gumu tak náruživě, div nespada škola! Dokonce do třídy v jednu chvíli vtrhnul tělocvikář Lendl a povídá:

TADY SNAD DUPE STÁDO SPLAŠENÝCH KOZ NEBO CO?

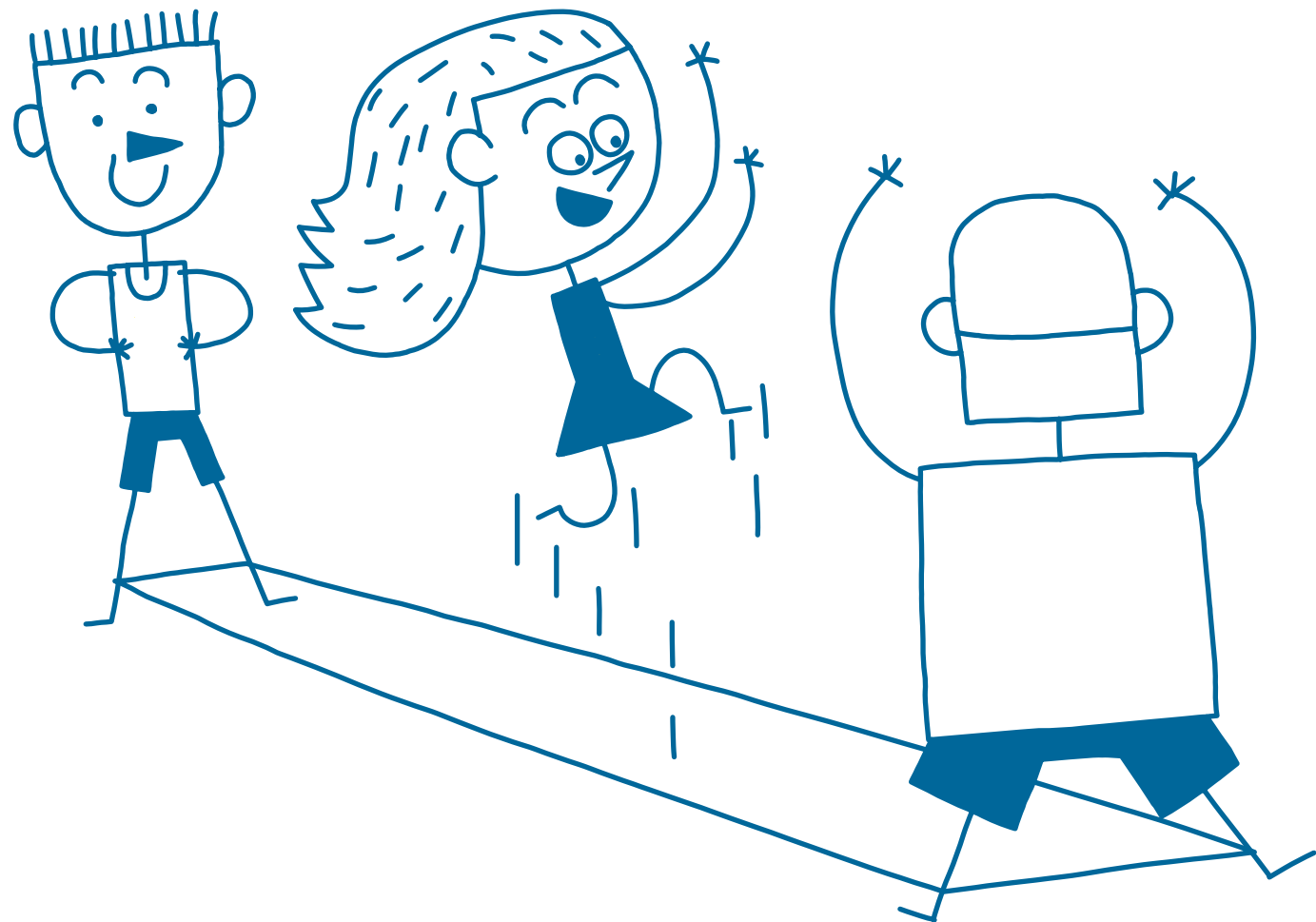
Holky na sebe jen po očku zamrkaly a rozchechtaly se na celé kolo!

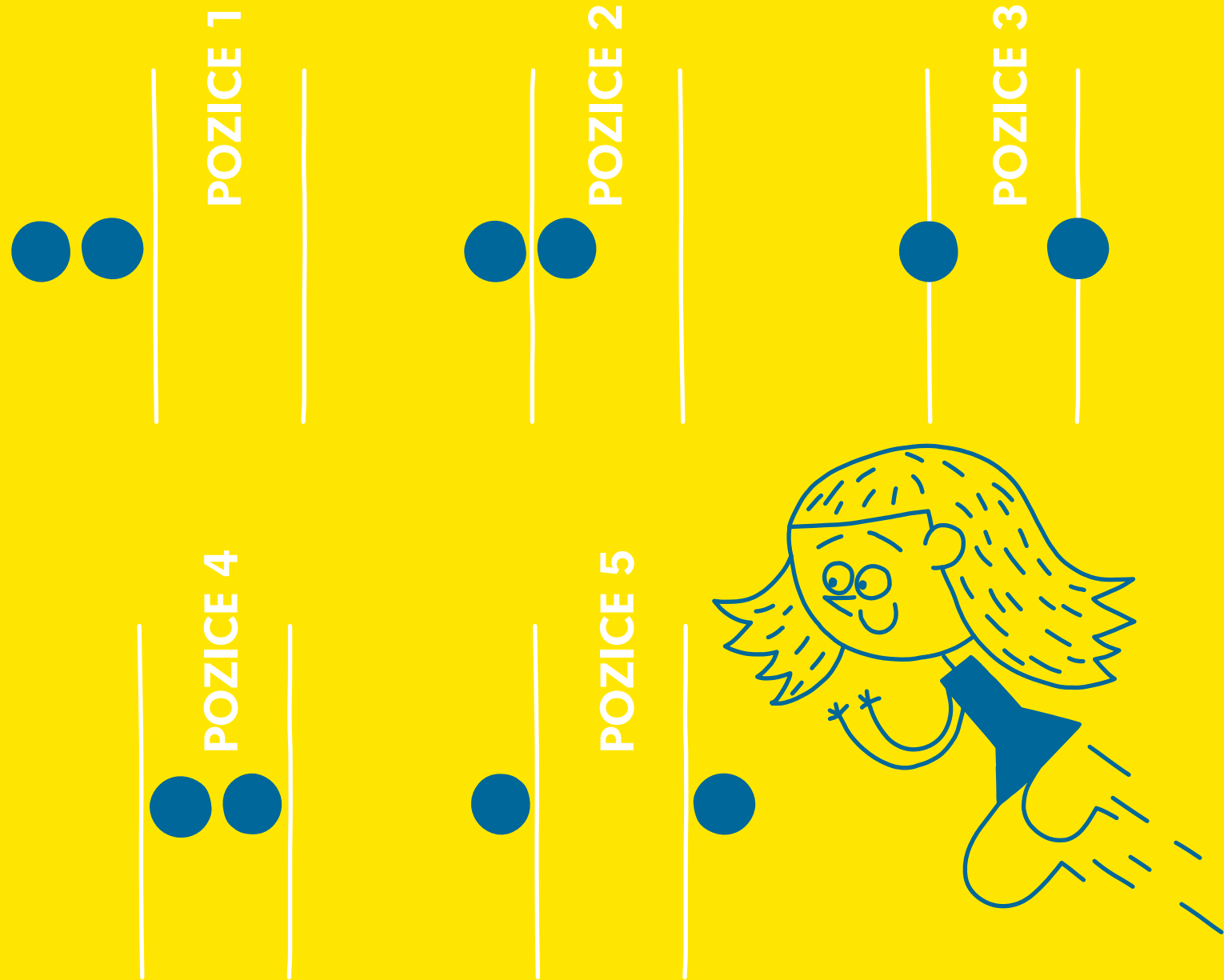
Spolužačka Navrátilová od té doby nikdy nezapomene, že vítězství by nikdy nemělo být důvodem k nadřazenosti nad ostatními.

SKÁKAT GUMU!

Stačí mít asi tak 2 metry gumy a pár kamarádů. Nejlépe to jde ve třech. Dva drží gumu a jeden skáče. Můžete si tvořit vlastní pravidla, sestavy, trumfovat se a zvedat lafku, teda gumu.

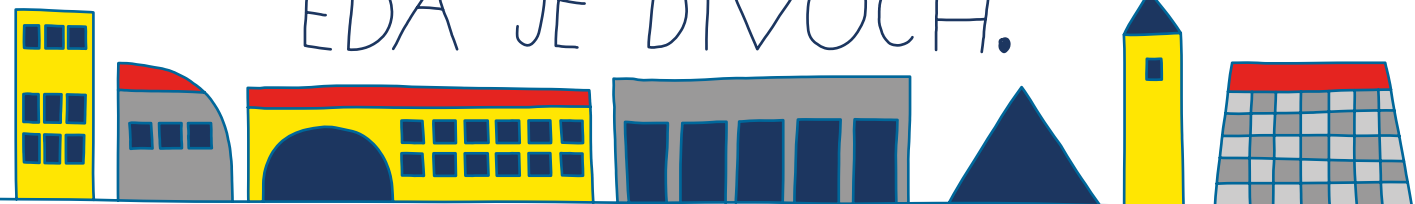
Jak skákat základ? Takhle:

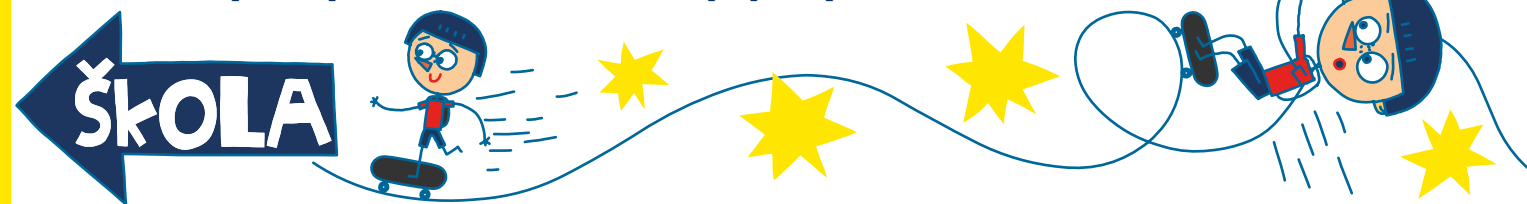

EDA PRKNO
UČÍ OLLIE

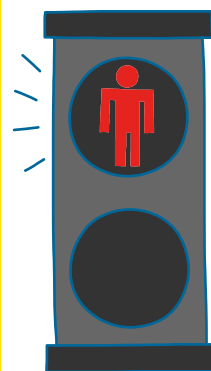
EDA JE DIVOCH.

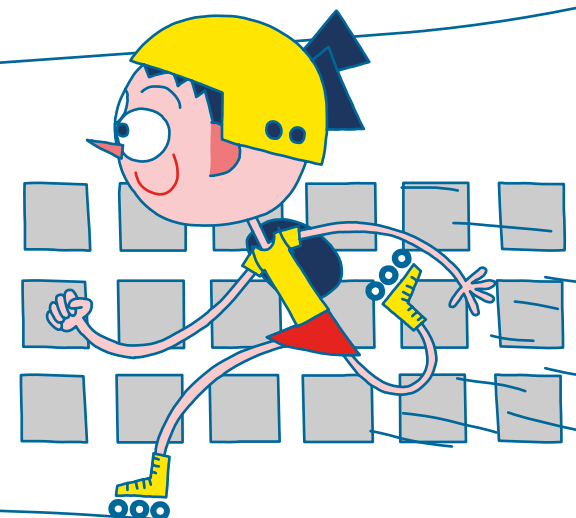
I když většinu času žije ve městě, stejně je dobrodruh. I mezi činžáky a přeplněnými silnicemi se to totiž hemží záludnými překážkami a tajuplnými nástrahami.

Třeba když člověk frčí na skejtu do školy. To chce pořádnou dávku odvahy, rozumu a disciplíny. Ne nadarmo Edovi ve škole říkají Eda Prkno.

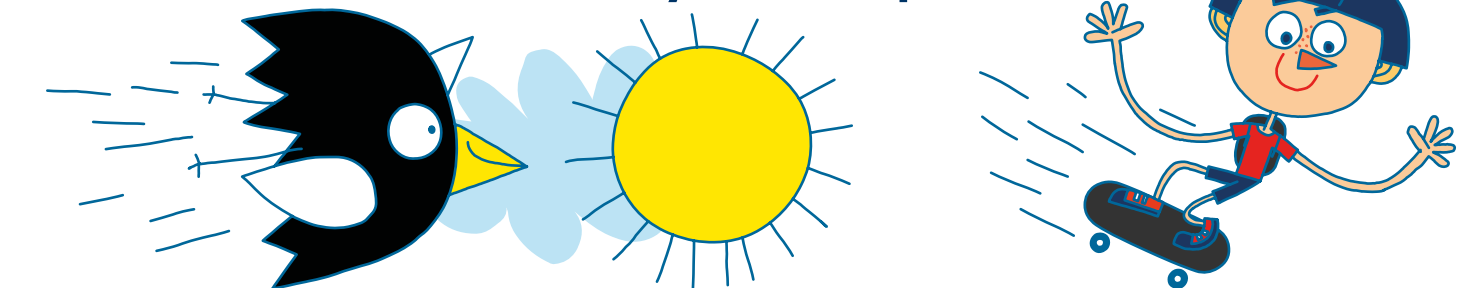
Eda už měl několikrát namále. Jednou se skoro vřítel do silnice na červenou, protože chtěl být ve škole dřív než jeho sestra Ola, která jela na in-line bruslích.

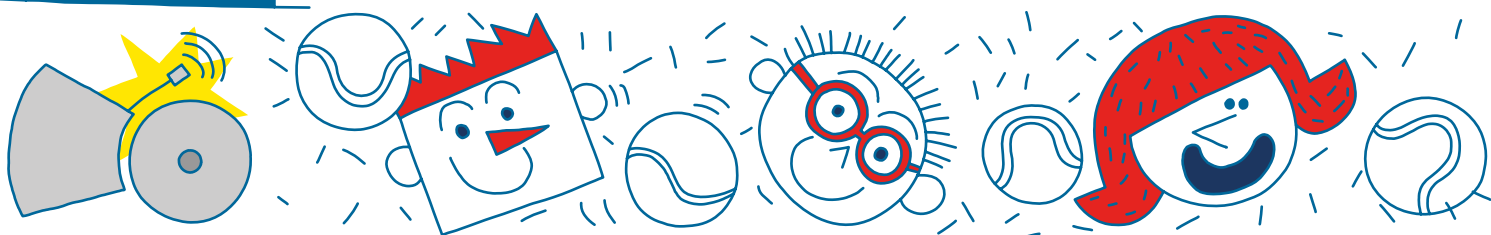
Loni na podzim to dokonce málem napral pod tramvaj, protože měl mikinu s kapucí a tu kapucu si nechal frajersky nataženou přes hlavu. Jenže tím pádem kulový viděl a málem ho to stálo krk.

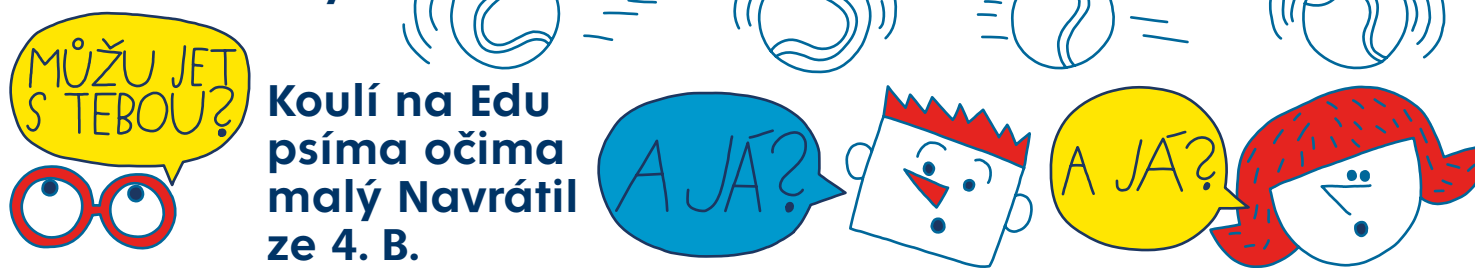
Dneska ráno Eda zase vyráží na prkně.

Má plán, že po škole to vezme rovnou do skejtparku. Je pátek, to nedostávají ve škole domácí úkoly. Takže má celé odpoledne volno.

Když se ozve zvonění, které hlásí konec poslední vyučovací hodiny, vykutálí se děti ze školní brány. Jako když převrhneš koš s tenisáky.

Přidávají se další tři rozdovádění čtvřáci a čtvřandy s prknem pod paží.

Tedy málem.

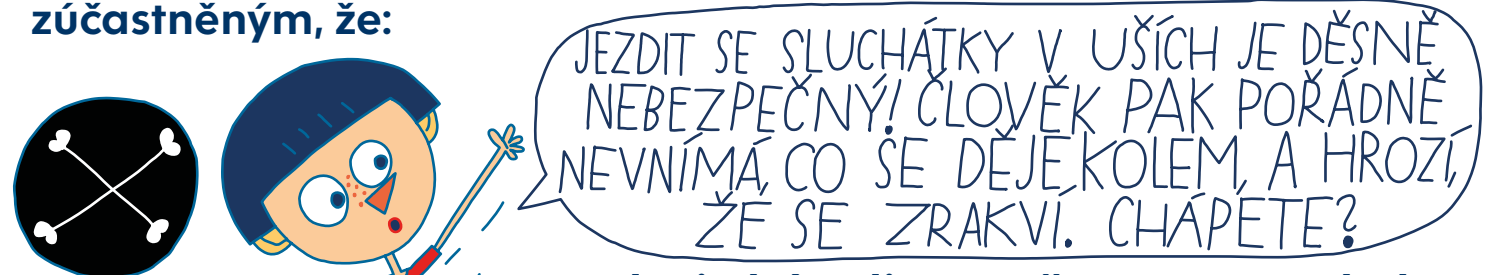
Zírá Eda na jednoho prcka z party, jako by spatřil lochnesku.

CO TO MÁŠ V UŠÍCH?
SLUCHÁTKA.

Odpoví prcek, jako by se nechumelilo. Ono se tedy ve skutečnosti nechumelilo, to se jen tak říká.

Udeří na něj Eda přísně. Pak trochu ubere plyn a vysvětluje všem zúčastněným, že:

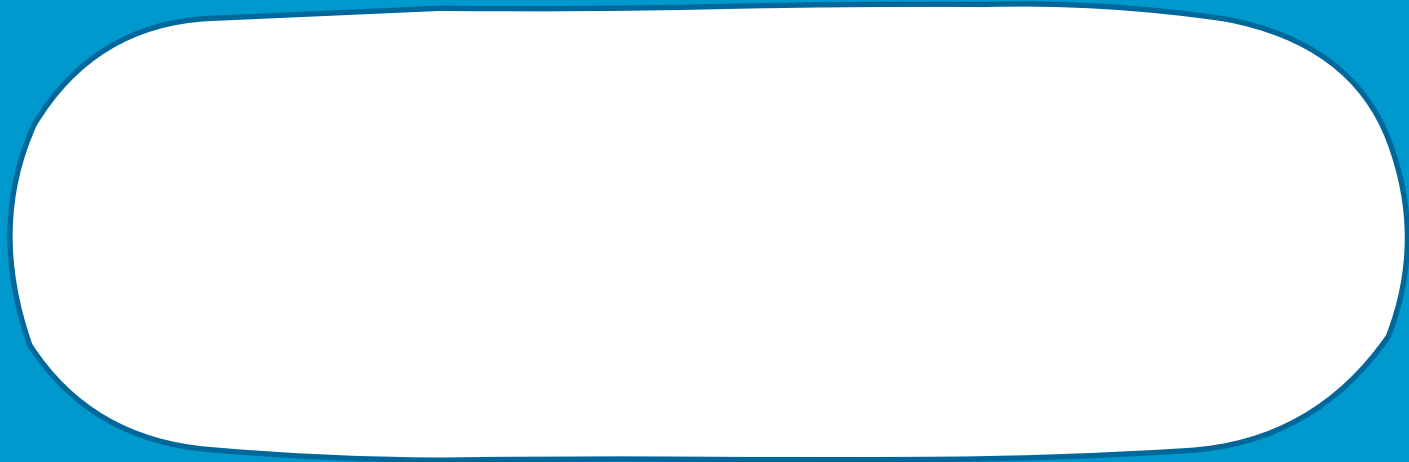
Kluci chápali, protože na tom nebylo nic nepochopitelného.

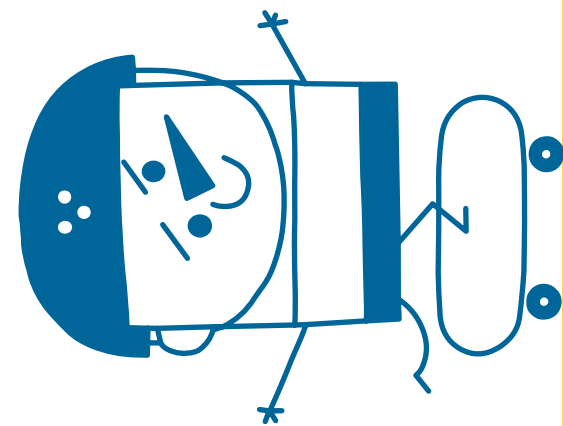
A jeli. A senzačně si to odpoledne ve skejtparku užili. Sem tam s sebou někdo švihnul o zem, ale to sestává, když člověk vede dobrodružný život. Až na jedno odřené koleno se nikomu nic vážného nestalo a většina holek a kluků z party se naučila Ollie jak z partesu.

Je fajn, když jsou zkušenější borci dobrým příkladem pro ty méně zkušené.

NAVHRNI SI VLASTNÍ DESKU

Navrhni si skejtpark snů!

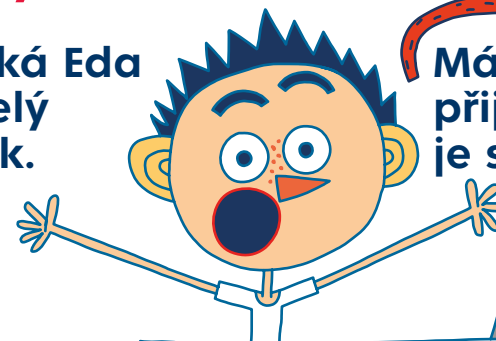
DO KONĚ PRUS NA VÁPENEC

HURÁ! VÍKEND JE TADY!

A jede se na výlet! Do skal!

OLO, JÁ SE
TAK
TĚŠÍM!

Huláká Eda
na celý
barák.

Má k tomu důvod. Dnes
přijede strejda Ondra a bere
je s Olou na dva dny lézt.

Když strejda Ondra přijel, naskákaly mu obě děti kolem
krku a během minuty už mu stály na ramenou.

JSME
HOROLEZCI!
JAKO TY!

Vyřvávaly vítězoslavně.
Strejda Ondra se smál,
až z toho děti opadaly zpát-
ky na zem jako podzimní listí
z lípy před městským úřadem.

KAM
POJEDEME?

Vyzvídá zvědavá
Ola. Eda ji
doplňuje písní:

PROČ BYCHOM SE
BÁLI, NA PRACHOVSKÉ
SKÁLY, DUDLÁJ DUDLÁJ DÁÁ!

Ale strejda
Ondra jen kroučí
hlavou.

KDEPAK PRACHOVSKÉ SKÁLY, CVRČKOVÉ! NA PODZIM
SE SEZONA PRO HOROLEZCE MĚNÍ. LEZECKÝ RAJ
MĚKKÝCH PÍSKOVCOVÝCH VĚŽÍ STRÍDAJÍ TVRDÉ
ŽULOVÉ, VÁPENCOVÉ A ČEDIČOVÉ ÚTESY.

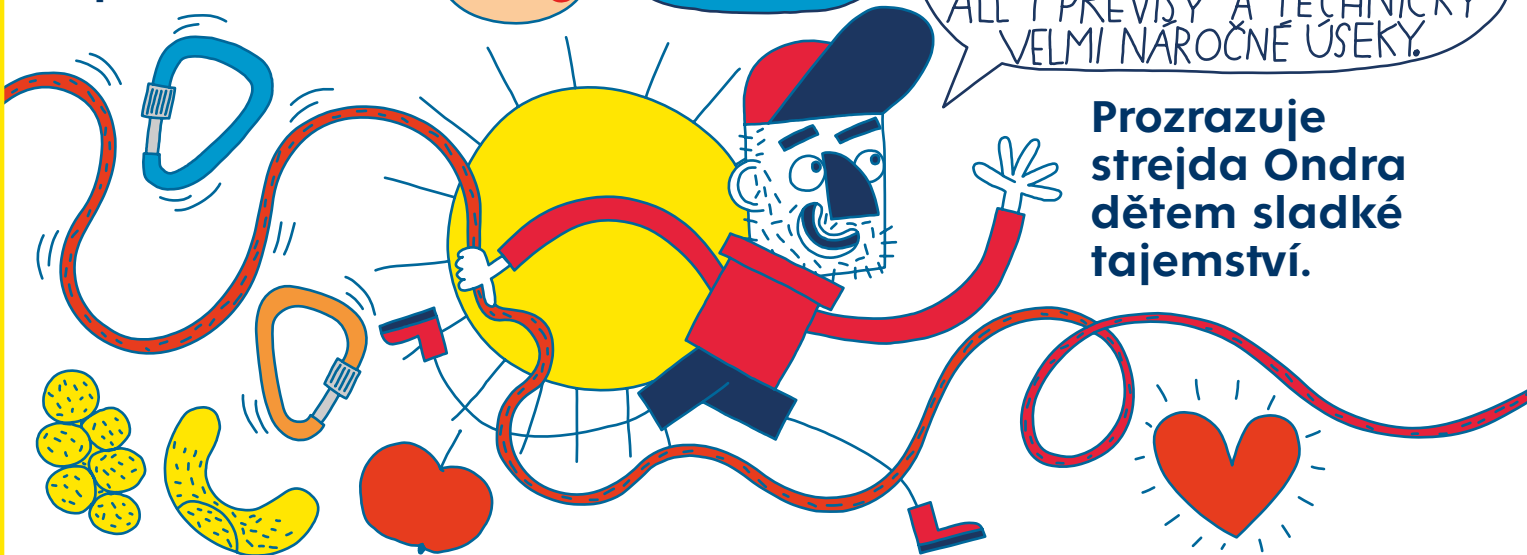

Edovi údivem málem upadla brada.

DO KONĚPRUS, NA VÁPENEC. KAŽDÝ SI TAM PŘIJDĚ NA SVĚ. JSOU TAM LEHČÍ LEZECKÉ CESTY, ALE I PŘEVISY A TECHNICKY VELMI NÁROČNÉ ÚSEKY.

Prozrazuje strejda Ondra dětem sladké tajemství.

Ještě svačinu a pusu mámě a výprava může vyrazit.

Když přijeli na místo, spadl Ole s Edou trochu hřebínek. Kromě nich tu totiž bylo dalších třicet lidí. Z toho bylo asi deset dětí.

Všichni se tvářili dost zkušeně a neohroženě.

Špitla Ola zaraženě.

Dodali oba na vysvětlenou.

Burácí strejda Ondra.

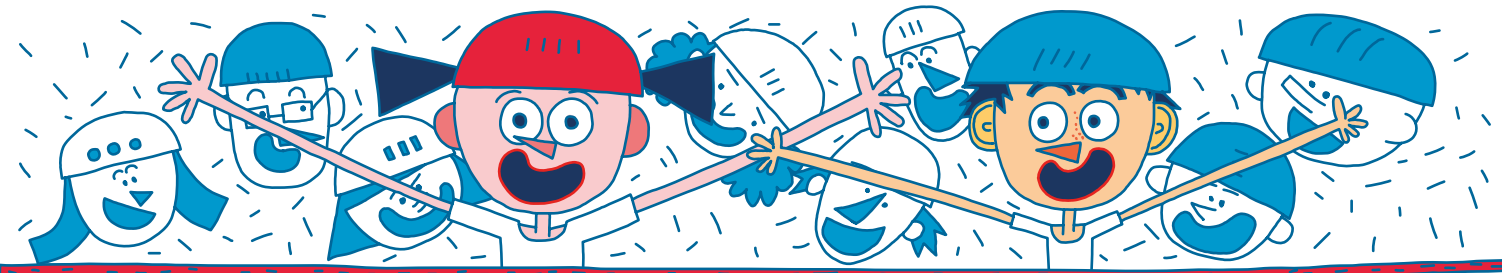

ŽADNÝ UČENÝ Z NEBE NESPADL! KAŽDÝ BYL JEDNOU ZAČÁTEČNÍK, I TEN NEJLEPŠÍ LEZEC NA SVĚTĚ!

JEN TO KOUKEJTE ZKUSIT. VŠECHNO VÁM UKÁŽU, NENÍ DŮVOD K OBAVAM.

Uklidňuje oba rozhozené sourozence.

Ten chlap má pravdu. Nejde to sice hned a chvílemi to i trochu bolí, ale je to zábava a úžasný zážitek. Nejenže se Ole a Edovi nikdo neposmívá, ale dokonce si tu oba našli nové kamarády.

Jak říká strejda Ondra, i začátečník a poražený si zaslouží uznání!

UZLUJ

POPROS RODIČE O KOUSEK LANA A NAUČ SE VÁZAT ZÁKLADNÍ UZLY PODLE NÁVODU, KTERÝ SI TAKÉ MŮŽEŠ VYBARVIT.

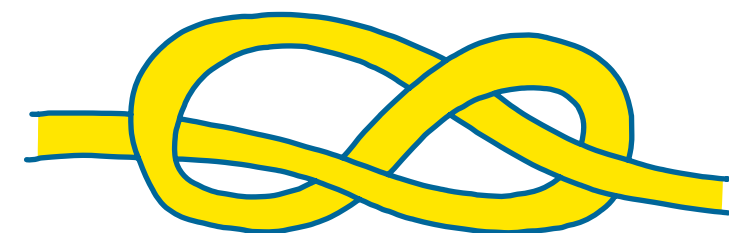
očko

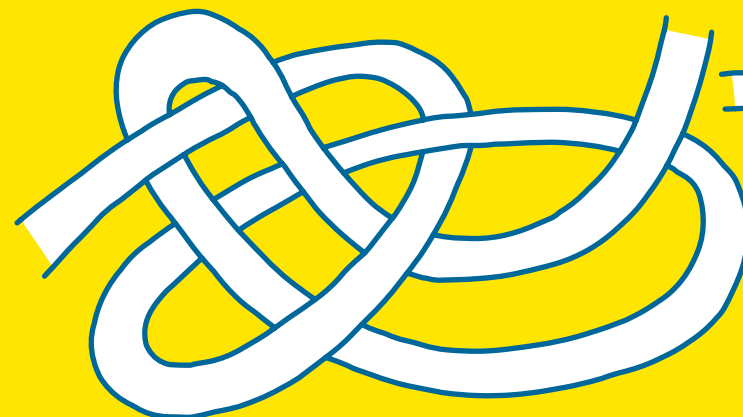
volné ouško

liščí smyčka

osmička

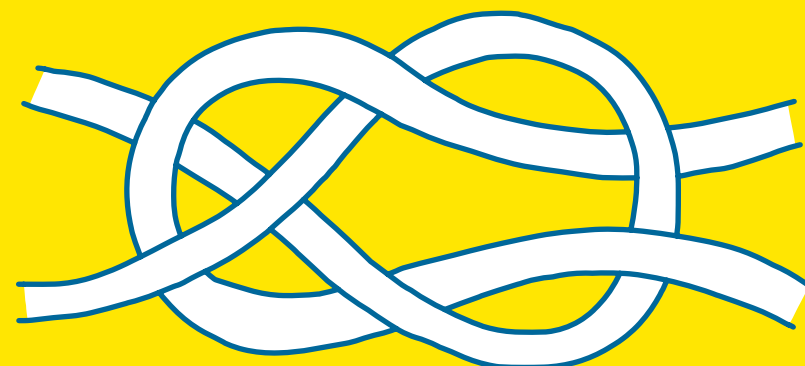
dračí smyčka

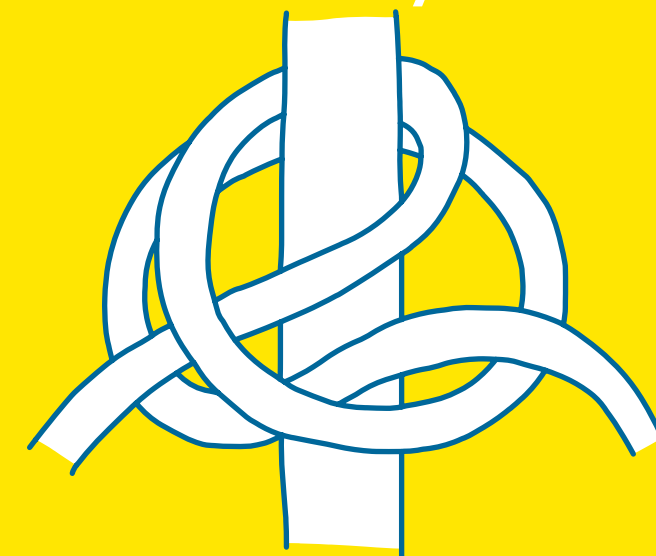
ambulanční uzel

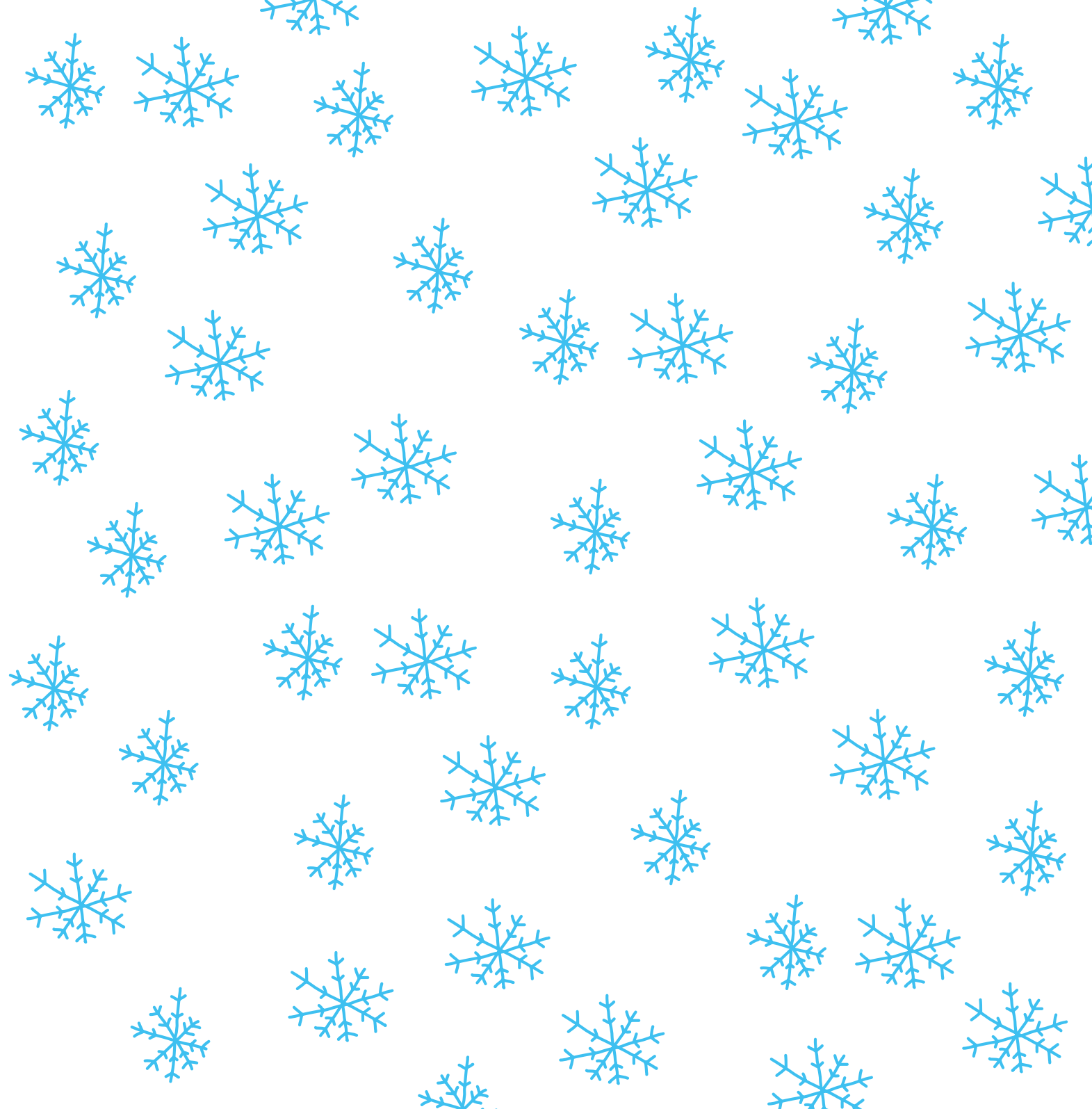
lodní smyčka

křížová spojka

ZIMA

STÁNEK A BOULE

KAŽDÝ ROK JEZDÍ OLA S EDOU A RODIČI NA ŠUMAVU
UŽÍT SI PRÁZDNINY.

Říká se jim jarní, ale ve skutečnosti jsou v zimě. Ola a Eda celé jarní prázdniny lyžují a párkrát se projedou i na saních.

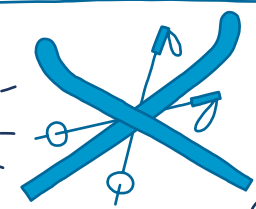
S rodiči je o jarních prázdninách nebývalá legrace, protože i je lyžování baví. Tátu teda baví hlavně vyjet až na vrchol kopce lanovkou. Tam se zaparkuje u stánku s občerstvením, který provozuje paní Strachová, a vede řeči s ostatními tatínky zaparkovanými u stánku.

Tak si tam takhle jednoho dne po obědě postává, zahřívá se kávou s vaječným likérem, když k němu přistoupí jiný tatínek a zapřede řeč.

TO NÁM TO ALE DNESKA KRÁSNE UROLBOVALI, CO?

JOJO, A TO SLUNÍČKO JAK NÁM KRÁSNE SVÍTÍ, ŽE?

Ukáže se, že druhý tatínek je také na horách s rodinou a že jsou náruživí lyžaři stejně jako my.

ŽE VÁS TO TAKHLE BAVÍ, POSTAVAT U STÁNKU MÍSTO BROUŠENÍ SVAHU?

Ptá se cizí tatínek našeho.

BAVÍ. JÁ TO STRÍDAM.

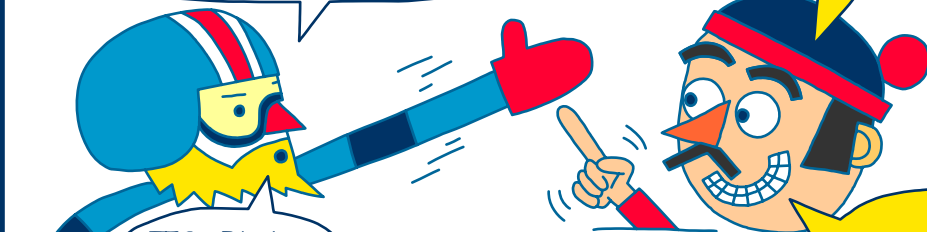
Odpoví náš a ještě víc nastaví vousatou tvář sluníčku.

A CO VAŠ LYŽAŘSKÝ STYL? NEPUSTNE?

Naléhá dál cizí tatínek.

ALE KDEPAK, NAOPAK ZRAJE, PANE.

Odpoví klidně náš taťka.

Ale tomu cizímu to nestačí.

TO BYCH RÁD VIDĚL. NEDÁME SI MALÝ ZÁVOD?

Vyzve našeho tatínka. Ten však ani brvou nehne a s odvahou ledního medvěda odpoví:

PROČ NE. KLIDNĚ VELKÝ.

PŘIPRAVIT KE STARTU!

POZOR!

Startuje závod Eda.

TEĎ!

Závodu přihlíží Ola, naše maminka, cizí maminka, dvě děti cizího tatínka a asi dalších dvacet náhodných diváků. Cizí tatínek vyrazil po svahu dravě. Náš tatínek rozvážně. Vypadalo to na jasnou prohru.

Ale co to? Cizí tatínek nezvládá v té obří rychlosti boule odpoledního sněhu, který je povolený sluncem, a tím pádem mokrý a těžký.

Náš tatínek s elegancí baletky kličkuje mezi těžkými boulemi a **HURÁ!!!** Do cíle vjíždí jako první.

Cizí tatínek to těžce nese. Čílí se, že to nebylo spravedlivé, že sníh byl těžký a že mu sluníčko svítilo do očí. Náš tatínek ho přátelsky obejmě kolem ramen a povídá:

VŽDYŤ O NIC NEJDE. PŘÍŠTĚ ZASE TŘEBA VYHRAJETE VY.

Eda a Ola jsou na tatínka moc pyšní.

TATÍ, VŽDYŤ TYS TAKÉ JEL V MOKRÉM A ROZBŘEDLÉM SNĚHU? A TAKÉ TI SVÍTILO SLUNÍČKO DO OČÍ!

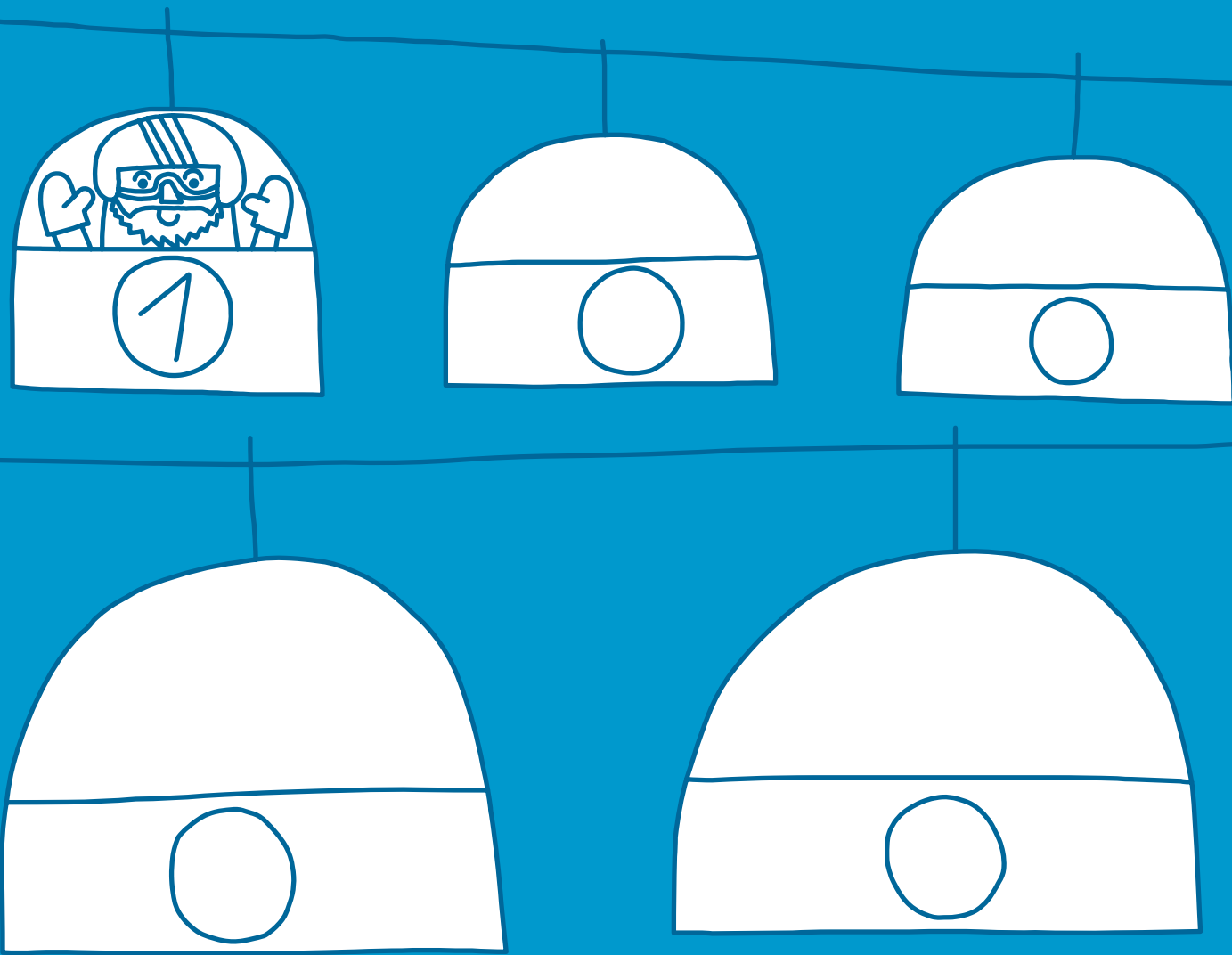
Tatínek je oba pohladí:

TO VÍTE, ŽE JO.

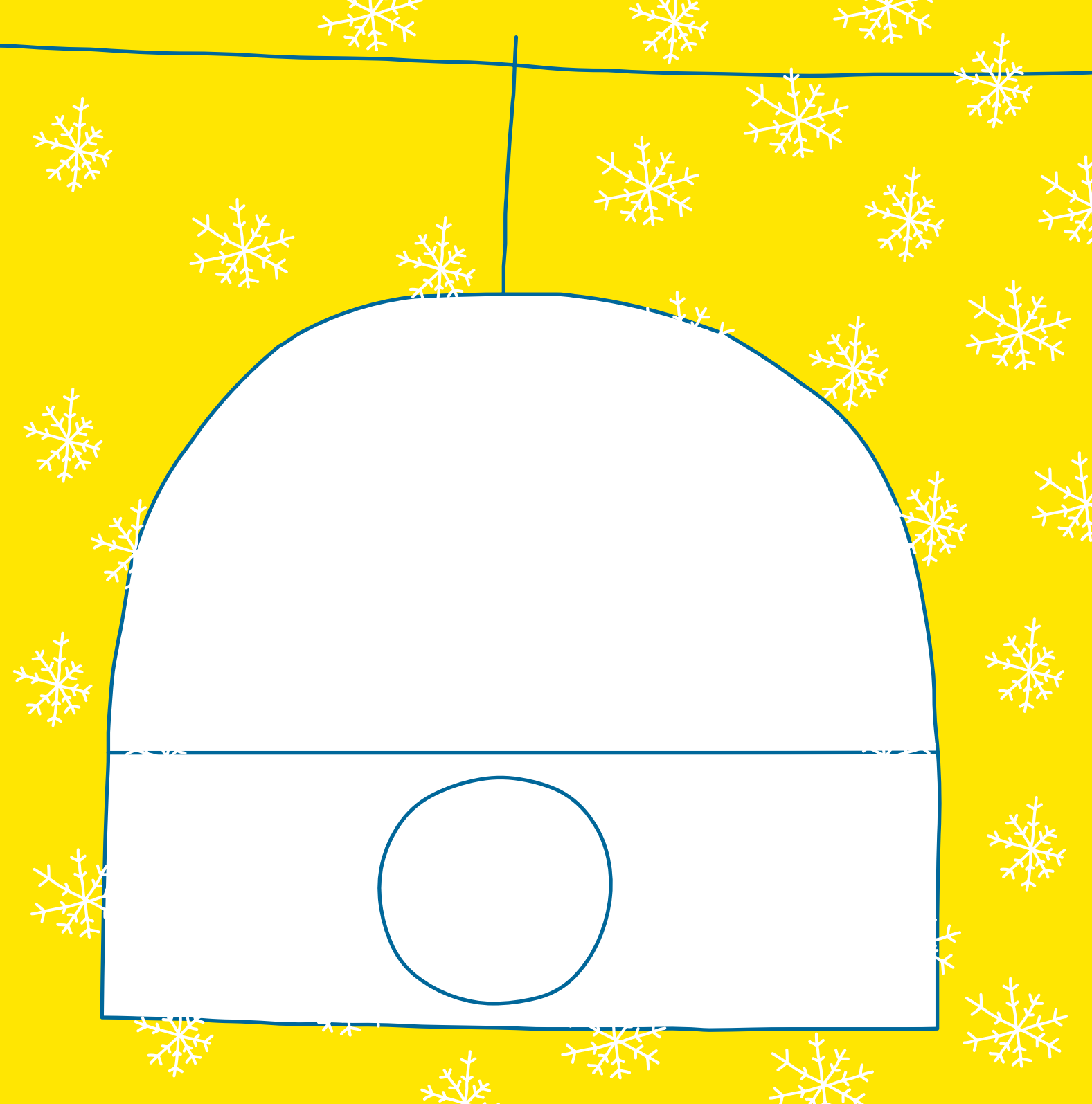

Správná soutěž má přece vždycky stejné podmínky pro všechny hráče a závodníky.

NA LANOVCE

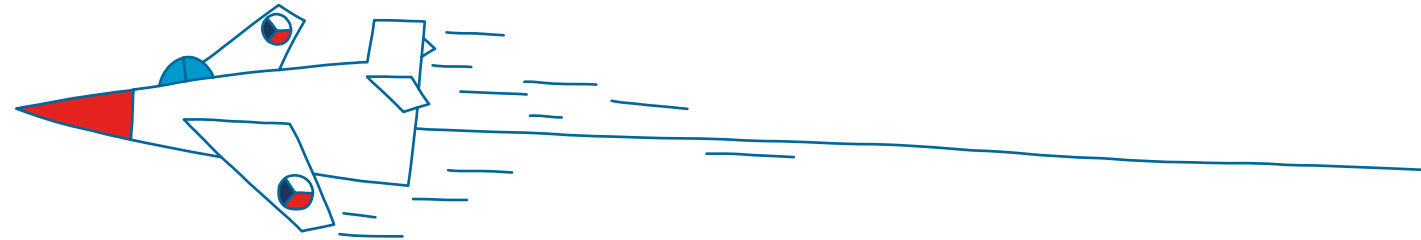
OČÍSLUJ SEDAČKY LANOVKY
A DO TĚCH NEOBSAZENÝCH DOKRESLI LYŽAŘE.

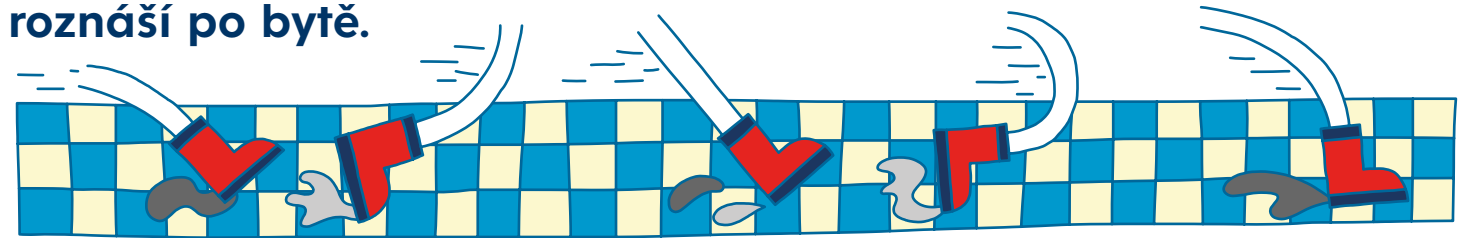
10

KDO TO BYL?
JÁ NE!

OLA LETÍ ZE ŠKOLY JAKO TRYSKÁČ!

Ani si v předsíni nezuje boty, protože potřebuje děsně akutně čůrat. Frnk! Proběhne bytem rovnou na záchod. Co na tom, že venku je mokro a břecha a že všechen ten chlívek z ulice teď roznáší po bytě.

A SAKRA!
MÁMA BUDE
ZUŘIT!

ALE CO, NENÍ TO
POPRVÉ, CO BUDU
MÍT PRUŠVIH.

Napadne ji v cukuletu
a klidně se natáhne
s tabletem na postel.

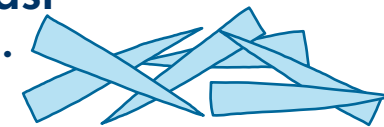
Za malou chvíli se ozve rámus. Do pokoje nakukuje Eda a zlověstně funí. Místo rukou má rampouchy, ze kterých ukapává voda.

GRRR!

CHACHÁ!

Předstírá asi
Wolverina.

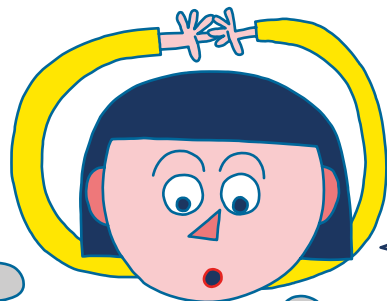

Olu Edova herecká etuda roze-
smála. Víc už Eda rampouchy
nepotřebuje a tak je odloží ke
dveřím od pokoje. A šup, zaleze
si do postele s tabletem.

Když se odpoledne vrátí domů maminka, jen v předsíni spráskne ruce.

CO SE TADY PRO PÁŇA, STALO?

CO JAKO?

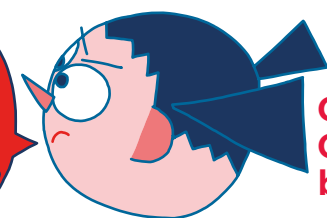
Odfrknou děti z pokojíčku.

NO TO BLÁTO VŠUDE! A LOUŽE?!

TO NADEĚLALA OLA!

Procedí mezi zuby Eda.

NENE! TO EDA!

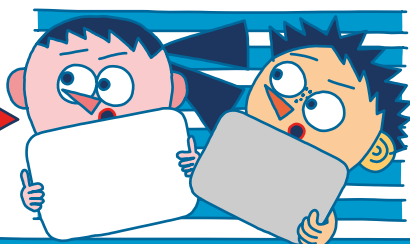

Odporuje Ola bráchovi.

Hádají se, obviňují, ale k úklidu se nemá nikdo z nich. Maminka to celé smutně sleduje.

MOC HEZKÉ PŘEDSTAVENÍ MI PŘEDVÁDÍTE. A UKLÍZET TO MÁM ASI JÁ, ŽE?

NO TO BUDEŠ HODNÁ, MAMI, DÍK.

Utrousí obě děti a pokračují ve svých mezigalaktických hrách.

Maminka nevěří svým uším a očím. Otočí se na podpatku a s větou:

ODCHÁZÍM DO KAVÁRNY.

Mizí ze dveří a mírně s nimi při tom bouchne.

V bytě se najednou rozhostí podivné ticho. Ten druh ticha, který se obyčejně zjevuje společně se špatným svědomím.

HELE, BRÁCHO, TO OD NÁS MOŽNÁ NEBYLO ÚPLNĚ FÉR, CO?

Pípne Ola.

ZROVNA NA TO MYSLÍM, SĚGRA.

Odpoví fofrem Eda.

Jako by do nich trefil blesk. Oba vstanou a šůrují, co před tím napáchali.

Dokonce si z úklidu dělají zábavu. Rozdělí si byt na úseky a stopují čas, kdo jak rychle vytře, zamete a vyluxuje.

ZAMETÁNÍ MĚ BAVÍ NEJVÍCI! PŘIPOMÍNÁ MI CURLING!

MĚ ZASE LUXOVÁNÍ! JSEM JAKO PŘÍŠERA, KTERÁ VŠECHNO ŽERE!

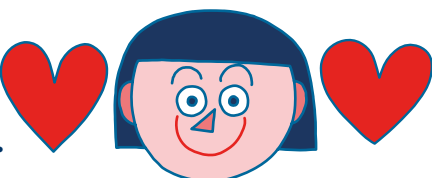
Když se maminka později vrátí z kavárny, nestačí se divit.

PROMIŇ, MAMI!

Přidávají děti k úklidu návrh ještě drobnou omluvu.

JSTE MOJE ZLATÍČKA.

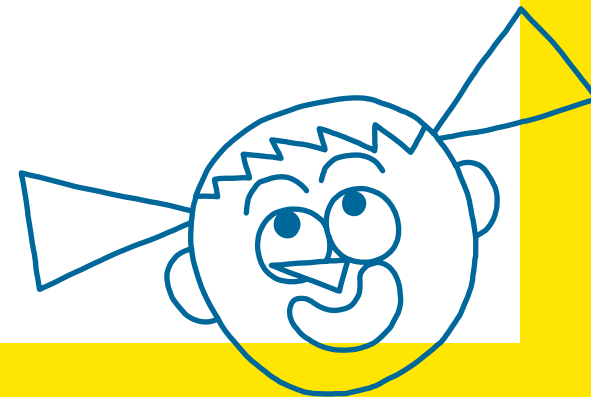
Hladí je maminka po vlasech.

„Férové sportovní chování je nám vlastní i v každodenních životních situacích!“ hlásí Ola s Edou vážně a vypadají u toho skoro dospěle. Ale jenom skoro.

CO TAKHLE ZKUSIT DOMA POMOCT S ÚKLIDEM?

A UDĚLAT SI Z TOHO ZÁBAVU? KDO NEMÁ NA UKLÍZENÍ NÁLADU,
MŮŽE SEM NAKRESLIT RODIČŮM PRO RADOST NĚCO LEGRAČNÍHO.

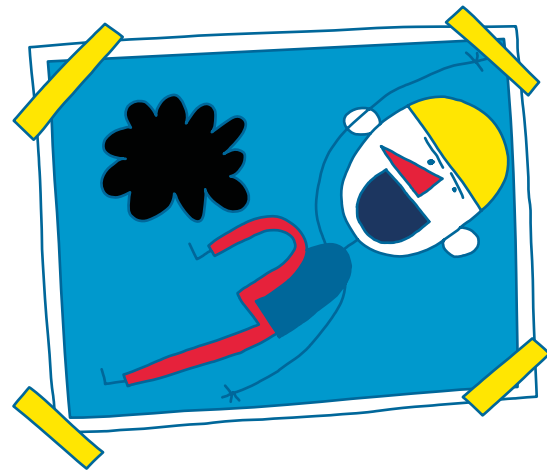

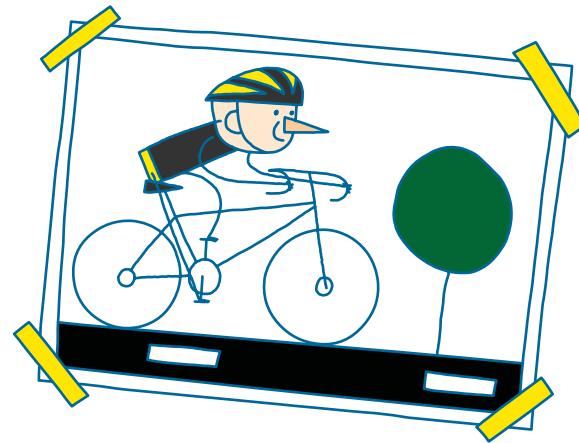
**Vytiskni fotky, kde
jsi s rodinou
a kamarády, kde
se směješ, sportuješ
a zažíváš
dobrodružství.**

Nalep je sem.

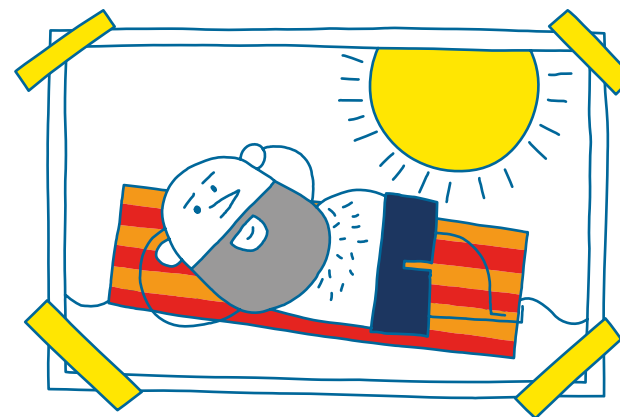

Šup sem s fotkami!
Vzpomínky nám totiž zkrášlují život.

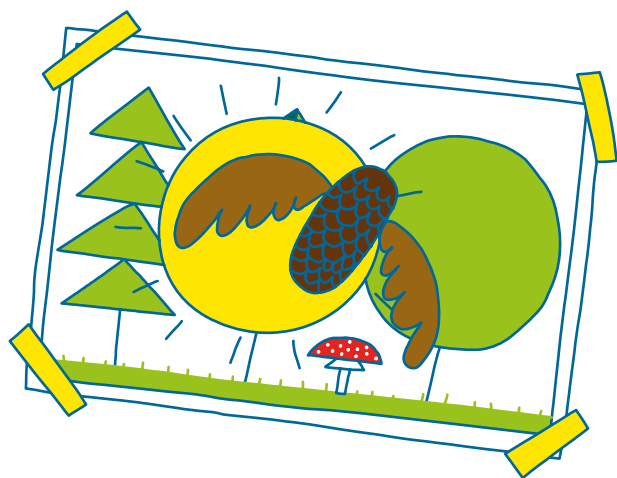

**Existuje způsob, jak zastavit čas?
Ano! Fotografie!
Tak jich sem pár nalep.**

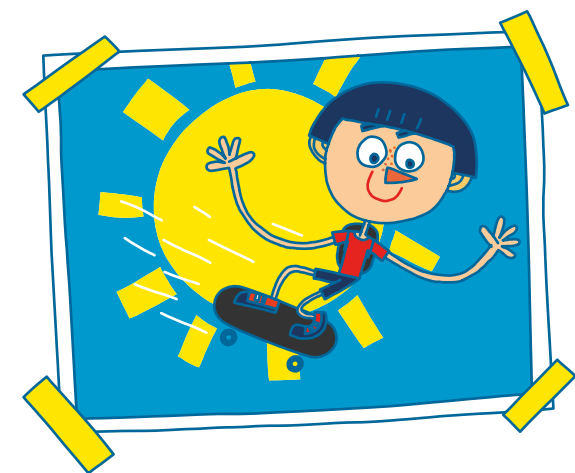

**Na fotkách je nejkrásnější úsměv.
Takových máš určitě nejmíň milión!
Co jich několik nalepit sem?**

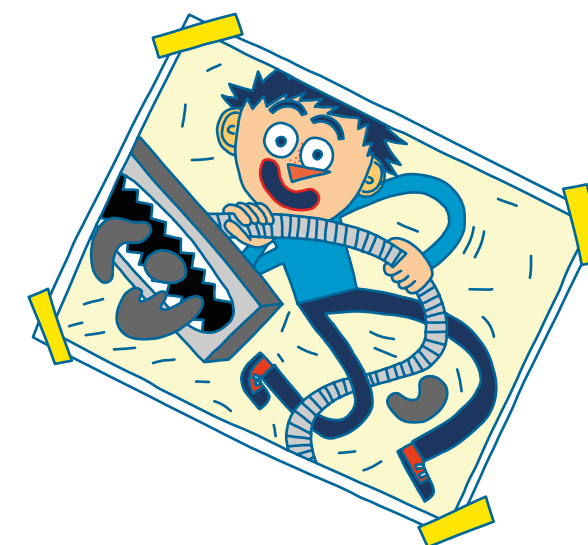
**Starej se o svoje vzpomínky, kamaráde!
Fotky sem!**

**Fotky jsou plné chvíl,
které už se nebudou opakovat.
Sem s nimi!**

**Tak. A tohle už je
vážně konec knížky.
Měj se krásně
a užívej si každou
skvělou chvíli
na světě!**

Český klub Fair Play

Napsala: Milada Rezková

Ilustroval: Lukáš Urbánek

Graficky upravila: Silvie Klempererová

Předtisková příprava: FPS Repro s.r.o.

Spolupracovali: Šárka Strachová, Barbora Žehanová, Nad'a Černá

Odpovědný redaktor: Zdeněk Škoda

Produkce: Richard Mrázek

Počet stran: 96

Vydal Český olympijský výbor v roce 2022

Tisk: FPS Repro s.r.o.

Vydání první

Český olympijský výbor

Benešovská 1925/6, 101 00 Vinohrady

Tel.: 271 732 236

www.olympic.cz

